

Edebiyat Defteri

eğitimci/yazar -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
21 Aralık 2023 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

ALLAH DİYE DİYE!

ALLAH DİYE DİYE

Gözyaşlarım sel oldu aktı,
Feryadım semâya çıktı,
İnlemelerim zalimi yaktı,
Ellerim duada Allah diye diye.

Dünyaya gelenler gülmek istiyor,
Önce Allah'ı bilmek istiyor,
Kuran etrafında dönmek istiyor,
Hakikati, gerçeği bulmak istiyor,
Zikir meclisinde Allah diye diye.

KAZIM ÖZTÜRK 21 ŞUBAT 2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651105/allah-diye-diye.html>

ADAM ARANIYOR

Adamlık arşıda, pazarda satılmaz,
Ki alalım; üç beş kilo, birkaç paket..
Saklayalım, nasıl olsa atılmaz.
Adamlığın rayici de olmaz,
Bugünkü rayiç Şu diyelim.
Adamlıkla belli olur adam,
Gezmekle bulunmaz adım adım.
Konuştuğuna bakılır,
Dşncen nasıl, fikrin ne,
Nasıl anlayışın var, zikrin ne?
Sevgin var mı, ahlakın ne durumda?
Sana itibar ediliyor mu her oturumda?
Verdiğin sözde duruyor musun?
Emanete ihanet etmiyor musun?
Herkesi seviyor, kin gütmüyor musun?
Kırıcı değıl, tatlı dilli,
Sıcaklık sunan, veren elli.
Barışın temsilcisi,
Huzurun elçisi,
Dünyanın bekçisi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651407/adam-araniyor.html>

Adam sende deme!

Adam sende deme!

Yanlış varsa ortada bunu kim düzeltecek?
Herkes bir yana çekse, ne olur sonuç?
Kimse sorumsuz değil, bir işe eğilecek,
Kötülüğü gidermemek, en büyük suç!
Bana ne, giden ağıam, gelen paşam
Diyemezsin, mutlaka dur denilecek!

KAZIM ÖZTÜRK 09 ŞUBAT 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/651667/adam-sende-deme.html>

Ah Müslümanlar!

Ah Müslümanlar!

İslam ülkeleri kaynıyor kazan gibi!
Tüm Müslümanlar dağınık hazan gibi!
Batıyor, çöküyor, kayboluyor, eriyor,
Batıl bataklıkta ölü sazan gibi!

Gel çağrılarını para etmiyor!
“Birlik ol” sözleri yetmiyor,
“Müslüman”ım demekle bitmiyor,
Nüfus cüzdanında, “Müslüman’ım” yazan gibi!

Hani nerde; “kardeşlik” ruhu?
Ensar anlayışı, muhacir duygu?
Kuran; “ilgisiz olun” mu diyor?
Allah kuralını bozan gibi!

Beyinler satılık, ruhlar iflas!
Duygular kadük, fikirlerde yas!
Bu dünya böyle gitmez,
Şeytanın yolunu çizen gibi!

Kazım Öztürk 08 Şubat 2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/652581/ah-muslumanlar.html>

Ah Vefa!

Ah Vefa!

Gerçekten vefa nerede?
Yoksa bir semt ismi mi?
Veya bir anka kuşu mu?
Serap gibi görünen hayal mi?
Kendimizi aldatmayalım,
Avutmayalım da!
Nerede o samimiyet, içtenlik?
Dost deyince canını verecek!
Aşk deyince ölecek!
Kendisi için istediğini,
Dostu için de isteyecek,
Ahde vefa gösterecek!
Bir fincan kahve için,
Kırk yıl hatır güdecek,
Hayatını insanlığa hibe edecek!

Kazım Öztürk 21 Nisan 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653179/ah-vefa.html>

AKIL MI* GÖNÜL MÜ?

AKIL MI* GÖNÜL MÜ?

Söyleyin bana hangisi?
Evet hangisi daha önce gelir?
Akıl mı? Gönül mü?
Akı gönle bağlamak mı?
Gönlü akıldan uzak tutmak mı?
Hangisi insanlığın öncüsü?
İtibar, tercih, hayatın ölçüsü?
Akı bir kenara atabilir misin?
Gönülsüz yapabilir misin?
Gönülden uzak yol alabilir misin?
Gönlü yola getiren,
Akı sistemli götüren,
Derecelendirmeye tabi tutsak,
Hangisi önde gelir?
Akıl ve gönül ikiz kardeş mi?
Akıl mı büyük? Gönül mü?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653324/akil-mi-gonul-mu.html>

Aşk, kuru bir söz değil!

Aşk, kuru bir söz değil!

Aşk; kuru bir söz değil, yaşanan bir hayat!
Vücutta dolaşan kan, yediğimiz ekmek,
Her şey, her mekan, her diyar...
Aşksız kalmak, aşsız kalmaktır hey hat!
Aşkı, âşıklara sor onlar iyi bilir,
Sözün bittiği yerdir aşk!
Gözün görmesi, elin tutması...
Daha neler var aşkta!
Kalpler aşkla çarpar, kulak aşkı duyar,
Akıl aşk ile anlam kazanır!
Sen hiç âşık oldun mu?
Her âşık; gerçeği bulandır,
Her insan âşık olandır!

KAZIM ÖZTÜRK 08 AĞUSTOS 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653629/ask-kuru-bir-soz-degil.html>

ANNE SENİ ÇOK ÖZLEDİM!

ANNE SENİ ÇOK ÖZLEDİM!

Ne olurdu yanımda olsaydın,
Bir köşede oturup, benimle konuşsaydın,
Bir bakışın, bir gülüşün yeterdi,
O sabırlı halin, metanetinle kalsaydın,
Bizlere kol kanat gerseydin..
Çok arıyorum seni anne.
Anne hakkı ödenir mi hiç?
Bana kan verdin,
Canından can verdin,
Yemedin yedirdin,
Giymedin giydirdin,
İçmedin içirdin...
Seni çok özledim anne.
Allah'ın sevgili kuluymuşsun,
Seni yanına aldı götürdü.
Oralar rahat mı anne?
Gidenler gelmiyor,
Sen yoksun ya, babam da yok,
O da senin gibi gitti,
Bir daha gelmedi,
Onunla görüşüyor musun?
Dünyayı konuşuyor musun?
Burada rahat değildiniz,
Ya orada, orada rahatınız iyi mi?
Çok küçükken beni bıraktın anne,
Şimdi hayalini bile hatırlayamaz oldum,
Ne olur bir kere rüyamda olsun göster yüzünü,
Hiç olmazsa rüyada koklayayım,
Ellerini elime alıp doyasıya öpeyim,
Kucağına yatıp, nazlanayım,
Yüzüne doyasıya bakayım,
Anne! .. Anne! ..
Haydi gel desem gelemezsin biliyorum,
Sana Allah'tan rahmet diliyorum,
Seninle Cennette buluşmak istiyorum.

Kazım Öztürk 11 MAYIS 20

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653773/anne-seni-cok-ozledim.html>

NE KALDI?

NE KALDI?

Ahlak gitti, "söz" kaldı,
İnsanlık ıssız kaldı!
Edeb yok oldu, "söz" kaldı,
Toplum ortada dipsiz kaldı!
Sevda, aşk lafları sadece lafta kaldı,
Herkes aşktan söz ediyor,
Aşk da, sevda da rafta kaldı!
Sanal alem, banalı doğurdu,
İnsanlık şirazeden çıktı safta kaldı!

KAZIM ÖZTÜRK 06 EYLÜL 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/653942/ne-kaldi.html>

ANSIZIN!

ANSIZIN

Bir gün evde dururken,
Belki sohbet eder,
Belki otururken,
Ansızın gidersin.

Nefes alır, veremezsin,
Gözlerinle göremezsin,
Muradına eremezsin,
Ansızın gidersin.

Hazır ol yolculuğa,
Bu yol ne uzun ne de kısa,
Eceli müsemma, eceli kaza,
Ansızın gidersin.

Sanma ömrüm uzun,
Yaşım genç,
Daha sağlamım ve de dinç,
Ansızın gidersin.

Ömür denen şey,
Bir nefesten ibaret,
Üflenir geçer,
Ansızın gidersin.

Malım var deme,
Çocuğuna güvenme,
Kendine gel, kendine,
Ansızın gidersin.

Mezarları gördün mü?
Ölenleri bildin mi?
Ölüme hazır ol,
Ansızın gidersin.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/658409/ansizin.html>

AŞK

AŞK

Aşktır insanı güldüren,
Halden hale döndüren,
Aşksız hayat olur mu?
Aşktır, benliği bildiren.
Âşık olmayana ne diyem ki,
Bu bir lütuf, ne söyleyem mi.
İçin dışa yansıması,
Kaynayan volkan olup,
Alev alev yanması...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/658952/ask.html>

ÖLÜM

ÖLÜM

Ölümle her şey anlaşılır,
Fakat iş işten geçmiş olur,
Bir çok karlı dağlar aşılır,
İnsan istediğini burada bulur.
Ölüm; hayatın gerçeği,
Her nefis ölümü tadacak,
Sadece Allah baki kalacak.
Ölüm; sevgiliye vuslat,
Ölüm; ahirete açılan kanat.
Ne olursan ol; ister er, ister paşa,
Akibet gelecek bu fani başa,
Herkes konacak o soğuk taş.
Ölümle toprak aynı şey,
İkisi de örter;
Kötülükleri, günahı,
Yarın açılmak için her cenahı..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659852/olum.html>

Anla Artık

Anla Artık

Durumumuz hiç de iyi gitmiyor,
Evdeki hesap pazarda tutmuyor,
İki kere iki dört etmiyor,
Yazsam bir türlü, yazmasam bir türlü.

Ortalığı karıştıranlar var,
İtleri yarıştıranlar var,
Dün dünyaya düşman idik,
Bugün dünyayı barıştıranlar var.

KAZIM ÖZTÜRK 11 EKİM 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/660307/anla-artik.html>

Hac

Hac

Kabe, görülesi taraf,
Hacerül esved,tavaf,
Makamı Ibrahim,
Safa ile Merve,
Hac ve umre...
Anlatmakla değil,
Gidilmesi lazım bu yere,
Yaşanması lazım bir kere,
Resulün mekanı Mekke-Medine,
Ravzayı mutahhara,
Cennetül baki, yeşil kubbe...
Uhut şehitliği, dağ-ı hıra,
Vahiy otağı, Kur'an yatağı bura,
O kutsal beldeler, o mübarek yer,
Göz yaşına boğar,
İnsan uhrevi aleme çeker...
Turistik seyahat değil,
İbadet bu, lamı cimi yok,
Dünyanın dört tarafından gelir,
Her Müslüman, sayısı çok.
Renkler başka, şekil başka,
Kültür başka, dil başka,
Ancak şunlar bir;
Peygamber, Kible,
Allah ve Kabe,
Kur'anî tekbir...
Sevdiren bu, kaynaştıran bu,
Getiren bu, birleştiren bu...

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661303/hac.html>

BAYRAM

BAYRAM

Ya bayramlar değişti,
Ya insanlar...
Fikirlere ne demeli?
Zaman neden netameli?
Düşünceler tortulu mu?
Dumura mı uğradı anlayışlar?
Nerede kaldı bu tatlı kavrayışlar?
Bayramlar mı karardı?
Yoksa ruhlarda mı karaltı?
Bayramı kavgayla anıyoruz,
Sövgüyü, övgü sanıyoruz,
Sonra, eski bayramları arıyoruz!

Kazım Öztürk 3 MAYIS 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661482/bayram.html>

DİYALOG

DİYALOG

Ver elini, aç kucağını,
Bak seni bekleyenler var;
Aldırma ayırımlara,
Boş ver kışkırtmaları,
Sen Allah'ın kulusun,
Hepimiz biriz,
Hepimiz Âdem'deniz...
Aslımız toprak,
Vaslımız toprak..
Nedendir birbirimizle uğraşmak?
Renkler başka, ırklar başka,
Diller, dinler bambaşka...
Bunlar zenginlik değil mi?
El ele vermeye, yakınlaşmaya,
Dost olmaya, anlaşmaya,
Zemin değil mi?
Kırma insanları,
İncitme canları..
Dökme kanları,
Yok etme sana yan bakanları..

KAZIM ÖZTÜRK 21 HAZİRAN 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/661793/diyalog.html>

ARAYIŞ!

ARAYIŞ!

Eski Arnavut kaldırımlarını,
El feneriyle,
Yağmur altında ıslanarak,
Yaptığımız komşu ziyaretlerini,
Yol boyundaki iğde kokularını,
Çayda akan temiz suyu,
Kurbağa bağırımlarını,
Arıyorum...
Zambakları, sümbülleri,
Şebboyları, akşam sefalarını,
Kuş ağızlarını,
Yıldızları,
Menekşeleri...
Arıyorum.
Sulandığı zaman,
Buram buram kokan,
Seginin temiz havasını,
Cila yapıldığı zaman,
Toprak kokularını,
Ciğerlerime çekmek istiyorum..
Eriklerin çiçek açmasını,
Kayısının çağlasını,
Güllerin kokusunu,
Arıların vızıltısını,
Kelebeklerin uçuşunu...
Arıyorum.
Tandırdaki mis kokuyu,
Tandır böreğini,
Düşmeyi,
Annemin sıcaktan al al olmuş yanağını,
Arıyorum.
Körebe oynamayı,
İp atlamayı,
Saklambaçla saklanmayı,
Top koşturmayı,
Birlikteliği,
Arıyorum...
Ayağımı toprağa basmak,
Toprağı koklamak,
Toprağı avuçlamak...
İstiyorum.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662152/arayis.html>

NE KALDI?

NE KALDI?

Ahlak gitti, "siz" kaldı,
İnsanlık ıssız kaldı!
Edeb yok oldu, "siz" kaldı,
Toplum ortada dipsiz kaldı!
Sevda, aşk lafları sadece lafta kaldı,
Herkes aşktan söz ediyor,
Aşk da, sevda da rafta kaldı!
Sanal alem, banalı doğurdu,
İnsanlık şirazeden çıktı sınıfta kaldı!

KAZIM ÖZTÜRK 06 EYLÜL 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/662441/ne-kaldi.html>

Boşu Gitti!

Boşu Gitti!

Bunca ömrüm hebaya gitti,
Emeklerim, çabalarım hevaya gitti,
Ne sevmeyi bilebildim, ne sevmemeyi,
Gözyaşlarım bîbahaya gitti!

KAZIM ÖZTÜRK 08 KASIM 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/665302/bosa-gitti.html>

Hüzün

Hüzün

Hüzün; hazan yaprağı,
Kışa başlangıç!
Gözyaşı, keder, kar...
Ayakların üşümesi,
Morarmış suratlar!
Sevginin bittiği yer,
Umutların tükendiği diyar!

KAZIM ÖZTÜRK 23 KASIM 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/669947/huzun.html>

ÖĞRETMENİM!

ÖĞRETMENİM!

Bütün iş, insanda başlar, insanda biter,
Vefakar öğretmen gözümde tüter,
Oluru olmazı, durmadan yeder,
Mum misali yanar yanar biter!
Eli öpülesi benim öğretmenim!

Bir gün değil her gün, anılacak,
Köşeye atılmayıp, kalplere konulacak,
Demet demet güller sunulacak,
Onun için destanlar, türküler okunacak,
Eli öpülesi benim öğretmenim!

Yaz, kış, demez hizmet eder,
Zora, imkansıza; “evet” der,
Kafası aydınlık, düşüncesi berrak,
Böylesi, insana hizmet eder ancak,
Eli öpülesi benim öğretmenim!

Vatan kalkınması bunlarla olur,
Barış istersen öğretmenden sorulur,
Dünyanın cenneti böyle kurulur,
Ahlakla, edeple yoğrulur,
Eli öpülesi benim öğretmenim!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/670427/ogretmenim.html>

BİR AVUÇ SEVGİ!

BİR AVUÇ SEVGİ!

Çık dışarı, bak etrafa, neler var? ...
Gör insanları, kokla doğayı,
Dokun sevgiye, topla onları...
Gez, dolaş, seyret dünyayı,
İncele, düşün ince hesabı,
Nasıl olmuş, bu düzen ne?
Kim ayarlamış bunları?
Yaklaştıran, birleştiren onca olanları,
Hepsinin altında bir avuç sevgi...
Kendine bir bak, içe dön denetle..
Kol kola girenler, selamlaşanlar...
Güler yüzle kelamlaşanlar,
Bir adım, iki adım, koşar adım koşanlar...
Bunları iten güç; bir avuç sevgi...
Aile ortamı, kardeşlik duygusu...
İnsanlık kavramı, barış vurgusu,
Hepsinin içinde bir avuç sevgi...
Yaratanın ilkesi,
Dinin sözü,
Kelamın özü;
Bir avuç sevgi...

Kazım Öztürk 02 TEMMUZ 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/671615/bir-avuc-sevgi.html>

DÜŞÜN!

DÜŞÜN!

Gök niçin yüksek?
Yer niçin bir döşek?
Sular neden tatlı içecek?
Anla ve düşün.
Ömür bir kaydırak,
Dünya bir durak,
Eğlenceye dalarak,
Kendini kaybetme cifeye dalarak,
İbret al ve düşün.
Makamlar, mevkiler,
O bakışlar, sevgiler,
Alacaklar, vergiler..
Yok olacak bir düşün.
Gelsen de gelmesen de,
Sevsen de sevmesen de,
Ağlayıp gülmesen de,
Gözünle görmesen de,
Sınavdasın bir düşün.
Her kapıyı alacak,
Ecel bir gün gelecek,
Yaşayanlar ölecek,
Gaflet etme bir düşün.
Ne yersen ye, ye giyersen giy,
Ağzın kapanacak, gözün yumulacak,
Belki bir metre bezin bile olmayacak,
Kafanı kullan, bir düşün.
Mezara gireceksin,
Yaptığını bulacaksın,
Amelinden sorulacaksın,
Dinle, anla, bir düşün.

KAZIM ÖZTÜRK 11 EKİM 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/672417/dusun.html>

Kader izgisi!

Kader izgisi!

Hayat bu, zikzak çizecek!
Herkesedeğişik roller biecek.
Kimi gidip, kimi gelecek,
Kimi yaşayacak,
Kimi lecek!

Kazım ÖZTÜRK 08 ARALIK 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/674322/kader-cizgisi.html>

Zehir

Zehir

Bir damlası hayat bitirir,
Beyni, dimağı, insanlığı yitirir.
Sevgiyi, saygıyı, imanı götürür!
Kimse kullanmasın zehiri.

Anaya, babaya saygı yok olur,
Toplumda itilmeler çok olur,
“Ah bir ölse” lafları hak olur!
Kimse kullanmasın zehiri.

İnsanlar, etrafından kaçarlara,
Zehir tacirleri tezgah açarlara,
Polisin elinden naçarlara!
Kimse kullanmasın zehiri.

KAZIM ÖZTÜRK 15 ARALIK 2012/ ANKARA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/677759/zehir.html>

İnsan Bu!

İnsan Bu!

İnsanı tanımak gerek, çünkü çiğ süt emmiştir.
Samimiyetsizler; "dün dündür bugün bugündür" demiştir!
“Adam gibi adam” tavrını mezara gömmüştür!
Gözyaşları doğru söylemez, aldatması var,
Yalvarışlara kanma, insanı yakar!
Yüzüne güler, sırtını sıvazlar, aslında maskeler takar!

KAZIM ÖZTÜRK 23 ARALIK 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/679550/insan-bu.html>

Ne Denir!

Ne Denir!

Üzülme be kardeşim, insan bu,
Sözü başka, içi başka!
İman yoksa eğer,
Beyin laçka, kalp laçka!
Söz para etmez asla,
Duruş önemli,
Sen kalbini Müslümana yasla.

KAZIM ÖZTÜRK 31 ARALIK 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/682299/ne-denir.html>

ŞEFAAT YA RESULALLAH!

ŞEFAAT YA RESULALLAH!

Gönlümüz kara, yüzümüz kara,
Duygumuz kara, ruhumuz kara,
Şefaet et ya resulallah bu kullara.
İnsanlar canavarlaştı, birbirini yiyorlar,
İslam'a durmadan hücum ediyorlar.
Sevgiler yok oldu, rahmet dağıldı,
Müslümanlar, gayya kuyusunda boğuldu.
"Kendin için istemediğini,
Başkası için de isteme" ilkesini,
"Ya hayır söyle, ya sus" ülküsünü,
Rehber yapamadık kendimize,
Bize acı, şefaet et ya resulallah!
Senin hayatın; asrı saadetti,
Kurt kuzuyla gezerdi, güzel bir adetti.
Şimdi adeti kaybettik,
Dengeyi kaçırdık,
Sefilleri oynuyoruz, güzelliği terk ettik.
Ailelerimizde huzur kalmadı,
Gülmeyi unuttuk, hürmeti berk ettik.
Çocuklarımız saygısız,
Ticaretimiz bozuk, insanımız kaygısız.
Herkeste bir menfaat var,
Ayak oyunları, aldatmaca dünya kadar.
Gülüşler sahte, eylemler sahte,
Evraklar sahte, işlemler sahte...
Yapay bir dünyada yaşıyoruz,
Aslını yok ettik,
Gidiyoruz bir aleme,
Din faslını yok ettik.
Dini kötü gösteriyorlar,
Tehlikeli diyorlar,
Terörle eş görüyorlar.
Şuursuzluğumuzu affet,
Bize şefaet et ya resulallah!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/690599/sefaat-ya-resulallah.html>

Yalnızlık!

Yalnızlık!

Yalnızlık, büyük cefa sevenler için!
Ne uykusu bellidir, ne uyanıklığı,
Gözlerde nem, gönölde hüsrân!
Beyinde deprem, yürekte kan!
Bitmeyen azap, susmayan vicdan!
Eller duada; "vuslat ne zaman?"

Kazım Öztürk 18 şubat 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/699912/yalnizlik.html>

Bahar Gelince

Bahar Gelince

Kuru ağaçlar, ölü topraklar...
Canlanır birden bahar gelince!
Rengarenk iekler, kurtlar, kuşlar, böcekler,
Neşeye dalar bahar gelince!
Soğğun şiddeti, karların heybeti,
Yok olur gider bahar gelince!
Tüten ocaklar, üşüyen kulaklar,
Üşümez artık bahar gelince!
Parklar, bahçeler sevinçle dolar,
Bahar gelince!
Titreyen eller, soğuyan gönüller...
Birleşirler bahar gelince!
Güneş gülüyor, toprak gülüyor...
Tabiat huzur buluyor,
Bahar gelince!

KAZIM ÖZTÜRK 16 MART 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709187/bahar-gelince.html>

ANLASANA!

ANLASANA!

Hiçbir şey değilken,
Ortaya çıktık,
Cansız bir nesne iken,
Dünyaya baktık!
Bu sana bir şey
Söylemiyor mu?
Anlasana!

Her şey sana, her şey...
Çok düşün, anla...
Aklını kullan, etrafı dinle!
Hesapsız bir şey var mı?
Ölçüye uymayan ne?
Bunlar sana bir şey
Söylemiyor mu?
Anlasana!

Kokuşmuş bir su,
İçinde cevher,
Özünde huşu!
Dimağ, akıl, düşünce...
Gören gözler, kulak kendince...
Bunlar sana bir şey,
Söylemiyor mu?
Anlasana!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/709456/anlasana.html>

Kim Misafir?

Kim Misafir?

dünyaya gelen herkes misafir,
hepimiz yolcuyuz burada!
doğumdan ölüme kadar,
bir pamuk ipliği arada!

KAZIM ÖZTÜRK 08 NİSAN 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/717475/kim-misafir.html>

Medet ya Resulallah!

Medet ya Resulallah!

İnsanlığa erdik senin sayende!
Âlemlere rahmet sensin ya nebiyyallah!
İnsanlığa sevgi vardı senin gayende,
Özledik seni ya Resulallah!
Evlerden huzur kaçtı,
Beşer, ahlak duvarını aştı!
Medet bize ya nebiyyallah!
Yüzümüz kara, gönlümüz kara...
Ruh dünyamızda açılmış yara,
Yaralara merhemsin ya resulallah!
Allah'ı unuttuk, resule yan baktık,
Kur'anı rafa kaldırdık, hükmünü yaktık!
Günah bataklığına battıkça battık!
Şefaate eyle bize ya Şefiallah!

Kazım ÖZTÜRK 10 nisan 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/718052/medet-ya-resulallah.html>

Can Suyu

Can Suyu

Sevgi; sönmeyen ıfık,
Sevgi; bitmeyen nur,
Hayat verir canlıya,
Dünyaya onur!
Sevgi; buzları eriten nefes,
Sevgi; kulakta çınlayan ses,
Sevgi; sonsuz heves,
Bitkiye can suyu gibi!
Hani sıcakta yanarsın ya,
Dudakların şerha şerha olur,
Dirilten, bir damla sudur sevgi!
Karanlığı aydınlatan,
Umutsuza umut katan,
İşte budur sevgi!

KAZIM ÖZTÜRK 18 MAYIS 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/729980/can-suyu.html>

Karagözlüm

Karagözlüm

İnsanlık bu değil bil karagözlüm?
Gözyaşlarım akıyor sil karagözlüm!
Ahlak, şeref ayaklar altında,
Metroda sevişenler var karagözlüm!
“Ahlaksızca davrananlar var” diyenlere,
Kahpece saldıranlar var karagözlüm!
Ahlak, şeref çarşıda satılmaz,
İnsanlık dinden gelir, yabana atılmaz,
Bu gerçekleri gör karagözlüm!

Kazım Öztürk 26 Mayıs 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/732341/karagozlum.html>

BEYAZ SAYFA

BEYAZ SAYFA

Beyaz bir sayfa açıldı,
Kırmızı, yeşil, siyahlarla kirletmeyelim.
Çok değil üç yüz altmış beş gün,
El ele olup, barış ve sevgi verelim.
Her gün beyaz sayfa, her gün fırsatlar,
“Gel bunu değerlendir” bak fırsat var.
Geceler, gündüzler, haftalar, aylar...
Ömürler, hayatlar, fikirler, yıllar....
Temiz bir sayfa, temiz bir dünya,
Temiz bir toplum, temiz bir hülya...

MİRACINIZ KUTLU OLSUN!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/734932/beyaz-sayfa.html>

Dinle Beni!

Dinle Beni!

Sevgili dostum gel dinle beni;
Düşmanlıkla bir yere varılmaz,
Akliselim olanı, insanlar anlar,
Sert mizaçla hedefe erilmez!
Kaldırım söken, otobüs yakanlar,
Ülkeyi dışarıya şikayet edenler!
Konuşmadan, el ele verilmez!
KAZIM ÖZTÜRK 11 HAZİRAN 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/736646/dinle-beni.html>

Vuslat!

Vuslat!

Kırk üç yıl sonra,
Okuduğumuz okulda;
Kenetlenen kollar, tutulan eller...
Kucaklaşmalar, akan gözyaşları!
Hepsinin ağarmış saçları,
Garip, yad bakışları!
Hey gidi günler!...
O dinç, atak haller,
Tuttuğunun suyunu çıkaran eller,
Birer birer hayal olmuş!
Renk gitmiş, yüz solmuş,
Eski günler serap olmuş!

Kazım ÖZTÜRK 29 HAZİRAN 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/741500/vuslat.html>

Darbe!

Darbe!

Darbe; halkı ezmek,
Darbe; özgürlüğü çizmek!
Darbe; ilerlemeye engel,
Darbe; demokrasiye çengel!
Kazım ÖZTÜRK 04 TEMMUZ 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/742774/darbe.html>

Umut!

Umut!

Ne yaparsın hayat bu!
İstedigini bulamazsın,
Ne umut eder, ne hayaller kurarsın!
Herşey pespembe değil,
Kimi zaman düşer, kimi zaman kalkarsın!

Kazım Öztürk 10 TEMMUZ 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/744219/umut.html>

ALDATAN ALDANIR!

ALDATAN ALDANIR!

Yalancının mumu yatsıya kadar yanar,
Çok geçmez, yanmayacak şekilde söner,
Keser döner sap döner, gün gelir hesap döner,
Aldatanlar aldanır bir gün, hile başına konar.
Kimse sanmasın yaptığım yanıma kalır,
Hile ile iş görenler, her gün ah alır,
Kul hakkı yiyenler büyük günah alır.

Kazım Öztürk 13 TEMMUZ 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746263/aldatan-aldanir.html>

Allahsız Hayat Bulamazsın ki!

Allahsız Hayat Bulamazsın ki!

Allah'ı tanı boşuna yatma,
Avare gezip, kendini yakma,
Allahsız hayat bulamazsın ki!

Nereye baksan hep O var,
İstersen gez diyar diyar,
Allahsız hayat bulamazsın ki!

Damarında dolaşan kanında,
Sağında, solunda her yanında,
Allahsız hayat bulamazsın ki!

Kazım Öztürk 30 EKİM 2010

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/746699/allahsiz-hayat-bulamazsin-ki.html>

ANACIĞIM!

Sevgi üretirsin kalp rifkatiyle,
Bitmeyen davasın can anacığım.
Canlara şifasın tüm şefkatinle,
dertlere devasın can anacığım!

Ayağın altına cennet serildi,
Merhametin tümü sana verildi,
Anaya saygıyla gönle girildi,
Ruhlara şifasın can anacığım!

Hayat zevk vermiyor el atmayınca,
Lisan tatlanmıyor hal katmayınca,
Gözler yaşıyor yol gitmeyince,
Bitmeyen vefasın can anacığım!

Süslersin durmadan sözü haliyle,
Besliyorsun her an hep helaliyle,
Sarar sarmalarsın hak cemaliyle,
Sevgiye me'vasın can anacığım!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747060/anacigim.html>

ANADOLU'DA

ANADOLU'DA

Aydın'ı, Sinob'u, Muş'u,
Siird'i, Samsun'u, Kaş'ı,
Gezinmek doyumsuzdur Anadolu'da..
Konya Mevlana diyarı,
İzmir efeler mekanı,
Erzurum Dadaşlar otağı,
Misafir olunur Anadolu'da..
Edirne'de Selimiye,
İstanbul'da Süleymaniye,
Ankara'da Kocatepe,
Camileri gezin Anadolu'da...
Yiğitler korkusuzca gezer,
Kahramanlar destan yazar,
Cennet yurt Anadolu'da.
Her mevsimi ayrı güzel,
Nakışları aynı güzel,
Bakışları cana özel,
Davetler var Anadolu'da.
Alevisi, Sünnisi,
Şiisi, Bektaşisi,
İnançların her birisi,
Kardeşliğe çağırır Anadolu'da.
Laz, Abaza, Gürcü,
Türk, Kürt, Çerkes,
Şivesiyle herkes...
Bağra basılır Anadolu'da...
Din ayırımı yapılmaz,
İnsanlara yanlış gözle bakılmaz,
Masumların göz yaşları dökülmez,
Merhamet var Anadolu'da...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747366/anadolu-da.html>

Anla Artık

Anla Artık

Durumumuz hiç de iyi gitmiyor,
Evdeki hesap pazarda tutmuyor,
İki kere iki dört etmiyor,
Yazsam bir türlü, yazmasam bir türlü.

Ortalığı karıştıranlar var,
İtleri yarıştıranlar var,
Dün dünyaya düşman idik,
Bugün dünyayı barıştıranlar var.

KAZIM ÖZTÜRK 11 EKİM 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/747987/anla-artik.html>

Anlasana

Anlasana

Hiçbir şey değilken,
Ortaya çıktık,
Cansız bir nesne iken,
Dünyaya baktık!
Bu sana bir şey
Söylemiyor mu?
Anlasana!

Her şey sana, her şey...
Çok düşün, anla...
Aklını kullan, etrafı dinle!
Hesapsız bir şey var mı?
Ölçüye uymayan ne?
Bunlar sana bir şey
Söylemiyor mu?
Anlasana!

Kokuşmuş bir su,
İçinde cevher,
Özünde huşu!
Dimağ, akıl, düşünce...
Gören gözler, kulak kendince...
Bunlar sana bir şey,
Söylemiyor mu?
Anlasana!

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748303/anlasana.html>

Anlatılmaz

Anlatılmaz

Sevgiyi yazmaya kalksam yazamam ki!
O bir hayat, o bir yaşam tarzı!
Seviyorum diyerek maske takamam ki!
Sevgi derinlerde, ta derinlerde!
Sözle, bakışla yapamam ki!

KAZIM ÖZTÜRK 21 OCAK 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748553/anlatilmaz.html>

Anlayan Yanıma Gelsin

Anlayan Yanıma Gelsin

Allah'la aldatanları,
Dini kalkan yapanları,
Doğruluktan sapanları,
Anlayan yanıma gelsin.

Kur'ana sövenleri,
Zalime boyun eğenleri,
İnsan kanı içenleri,
Anlayan yanıma gelsin.

Yalanı tercih edenleri,
Mağduru itenleri,
Müslüman'a kin güdenleri,
Anlayan yanıma gelsin.

Ülkeyi satanları,
Hainlere destek yapanları,
Bütün sahtekarları,
Anlayan yanıma gelsin.

Kazım Öztürk 28 MAYIS 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/748855/anlayan-yanima-gelsin.html>

Aşk

Aşk

Aşktır insanı güldüren,
Halden hale döndüren,
Aşksız hayat olur mu?
Aşktır, benliği bildiren.
Âşık olmayana ne diyem ki,
Bu bir lütuf, ne söyleyem mi.
İçin dışa yansıması,
Kaynayan volkan olup,
Alev alev yanması...

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/749761/ask.html>

Aşk, kuru bir söz değil!

Aşk, kuru bir söz değil!

Aşk; kuru bir söz değil, yaşanması bir hayat!
Vücutta dolaşan kan, yediğimiz ekmek,
Her şey, her mekan, her diyar...
Aşksız kalmak, aşsız kalmaktır hey hat!
Aşk, âşıklara sor onlar iyi bilir,
Sözün bittiği yerdir aşk!
Gözün görmesi, elin tutması...
Daha neler var aşkta!
Kalpler aşkla çarpar, kulak aşkı duyar,
Akıl aşk ile anlam kazanır!
Sen hiç âşık oldun mu?
Her âşık; gerçeği bulandır,
Her insan âşık olandır!

KAZIM ÖZTÜRK 08 AĞUSTOS 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/750375/ask-kuru-bir-soz-degil.html>

At Üstünden Meskeneti

At Üstünden Meskeneti

Güç sende, akıl sende,
Yap, işle, kaldır yükleri,
Güçlüğü aş, aşılacak istemersen de.
Yatmakla bir yere varılmaz,
Elini taş altına sokman gerek,
Tembel bedenler çabuk çürür,
Armudun sapı, üzümün çöpü deme,
Beni bekleyen ne? Ne yapmalıyım?
At üstündeki meskeneti de...
Bak o zaman ne güzellikler olacak,
İşleyen zeka, çalışan beyin,
Bütün insanlar güzel, huzurlu her şeyin..

Kazım Öztürk 10 Şubat 2009

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/751028/at-ustunden-meskeneti.html>

senin için!

Senin için

Bir ay gece gündüz,
İmsak yaptık senin için!
Ruhlarımızı arındırdık,
Yetimleri barındırdık,
Oruç tuttuk senin için!
Sahurlarda, iftarlarda,
Kurulan her sofralarda,
Şükrettik senin için!
Allah'la konuştuk,
Peygamberle buluştuk,
Akrabayla görüştük,
Gönül yaptık senin için!

Kazım Öztürk 06 Ağustos 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/752195/senin-icin.html>

Tefekkür

Tefekkür

Tefekkür, içe açılan mahal,
Akıl, tefekküre hamal.
Fikir; ne para ister, ne de mal!
Geceler; düşünmeye zemin,
Akıllı davranmak hepsinden emin.
Dök bütün planlarını,
Anlat yapacaklarını.
Boş durma, üret, üret, üret...
İnsan olmanın bedeli; gayret!
Boşa gitmez akıl, pörsümez fikir,
Aklın destekçisi zikir!

Kazım Öztürk 13 AĞUSTOS 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/753867/tefekkur.html>

ÇİVİSİ ÇIKTI!

ÇİVİSİ ÇIKTI!

Yalakalar baş tacı, eşekler tepişiyor,
Dünyayı samanlık sanmış durmadan yiyişiyor,
Menfaatine dokununca herkesle didişiyor.
Bir şey olmamış gibi tokalaşıp, öpüşüyor,
Maskeli tavırlar, herkesi yıktı,
Uyuma kardeşim, insanlığın çivisi çıktı!
Terör, öldürme mesleği olmuş...
Kan içmekle, sömürmekle midesi dolmuş,
İslam düşmanları yanyana durmuş!
Dünyada insanlar ölüyormuş!
Umurlarında değil, kimin gözyaşı aktı?
İnanın insanlığın çivisi çıktı!
Yakayı ele verince etrafa seslenir,
Hak, Hukuk dinlemez, terörle beslenir,
Suçunu bastırmak için efelenir, keşlenir,
Müslümanlar, ezilir ve fişlenir,
İnsanlığın ahlakını bunlar yıktı,
Unutmayın insanlığın çivisi çıktı!

Ahlak, namus, iffet hak getire,
Öyle bir kansızlık ki dünyayı sömüre!
Aç fil gibi önüne geleni bitire,
Bu sahtekârlar Dünyayı yıktı,
Gözünü aç insanlığın çivisi çıktı!

Bu mu süper güç olmak? Bu mu medeniyet?
Bu, barışa destek değil sadece bedeviyet!
Bunun hesabını soracak beşeriyet,
Batı'nın defteri kabarık; kan içmek ve şen'iyet!
İnanın bundan herkes bıktı,
Dünyada insanlığın çivisi çıktı!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756246/civisi-cikti.html>

Sen de Yanarsın Bir Gün!

Sen de Yanarsın Bir Gün!

İnsanlara ilgisiz kalma,
Bu ateş seni de yakar bir gün!
Akan gözyaşını sahtedir sanma,
Senin de gözyaşın akar bir gün!
Yangın büyük, ateş feci!
Süper güçler ne iş yapar? BM neci?
Çocuk, kadın, genç, yaşlı...
Acımasızca öldürülüyor sopalı taşlı!
Baba kızından, kız babasından daha gözyaşlı!
Bugünkü rahatı bulamayacaksın,
Katliama sessiz kalırsan nefes alamayacaksın!
Allah hesabını soracak bir bir;
“İnsanlara ne iyilik yaptın? Getir!”
Uyuma ey ümmeti merhume!
Can çekişiyor kardeşin, ölüyor dindaşın,
Yok oluyor insanlık, yanıyor haldaşın!

Kazım Öztürk 25 AĞUSTOS 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/756919/sen-de-yanarsin-bir-gun.html>

Üzölme!

Üzölme!

Boşuna üzölme, bu dünya böyle,
İnsandır, ister ağla, ister söyle.
Haline bakıp da öyle,
Nasılşa, deme; "ezerim şöyle!"
Ezenler de ezilir birgün,
Sıra sıra hizaya dizilir birgün,
Sefa sürenler de üzölür birgün!

Kazım Öztürk 05 EYLÜL 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/759803/uzulme.html>

ATEŞ BACAYI SARDI!

ATEŞ BACAYI SARDI!

Yalan söylediler, darbe yaptılar,
Milleti fişledi fena çarptılar,
Demokrasi deyip parsa kaptılar,
Düşman için ateş bacayı sardı.

Mitingler yaptılar, ıslık çaldılar,
Bayrak salladılar alkışladılar,
Kafalarda her an soru kaldılar,
Nemrut için ateş bacayı sardı.

Devletin içinde devlet kurdular,
Yalan fikriyatla yurdu sardılar,
Muhalfi acımadan vurdular,
Sahtekara ateş bacayı sardı.

Ülkemizi hep tarumar ettiler,
Terörü sokarak çekip gittiler,
Kültürün içine zehir kattılar,
Hain için ateş bacayı sardı.

Yediler, içtiler, gezip tozdular,
Vatanın güzelliğini bozdular,
Dur diyen çıkmadı epey azdılar,
Zalim için ateş bacayı sardı.

Sinsice konuştu sinsi güldüler,
İstedikleri mekana doldular,
Haraç kestiler harami oldular,
Tagut için ateş bacayı sardı.

Yapılanlar çıkmaz mı sandınız,
Hep yalanladı yalana kandınız,
Allah'ı bırakıp İzm'le yandınız,
Şeytan için ateş bacayı sardı.

Kazım Öztürk (KAZIMI)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762238/ates-bacayi-sardi.html>

İsterim!

İsterim!

Gözden ıraklaşma ne olur,
Seni her an görmek isterim.
Kırpiklerin ok yapıp, sineme vurma,
Yaralı kalbimle bile sevmek isterim!

Kazım Öztürk 17 EYLÜL 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/762999/isterim.html>

AYAR

Değer vereni, anlar değer bilenler,
İnsana insanca bakan, göz yaşını silenler.
Kahır büyük, emek gitmez boşa,
Kıymet bilmeyenler işi sürer yokuşa.
Ala vere, dalavere ile sonuç alınmaz,
Bakmasını bilmeyenler topluma salınmaz.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/764212/ayar.html>

Babam

Babam

Yaş ne olursa olsun,
Yeter ki babam olsun...
Bir köşede otursa da,
Hiç konuşmayıp baksa da,
Nefesi yeter insana.
Yüzlerine bakmak ibadet,
Hizmetlerine koşmak ibadet...
Büyüklerle saygı dinin gereği,
Anne, baba evin direği,
Yoklukları burkar yüreği,
Babasızlık kahr insana....
Babam küçükken öldü,
Annem de aynı...
Öksüzlük, yetimlik ayrı bir kaygı.
Hala alışamadım yokluklarına,
Yaşlansam da, dede olsam da..
“Babacığım” “Anneciğim” diyemiyorum,
Nazlanıp, kızıp, gülemiyorum.
Anne, baba kadar kimseyi sevemiyorum.....
Bir baba kokusu, bir anne sevgisi,
Dünyaları verirdim kalsaydı birisi...

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/767257/babam.html>

Kurban

Kurban

Kurban; ne ettir, baksana ne de kıl!
Kurban; yakınlaşma ve akıl!
Nefsi öldürmektir önce,
Şeytanı pes ettirmek!
Kini, nefreti kurban kesmek!
Ne ibrahim çocuğunu kesebilir,
Ne ismail babasına pes edebilir!
İsmail olabilmektir, Kurban,
İbrahim kalabilmek...
Sevgiyi gönlünde hissedebilmek!

Kazım Öztürk 15 Ekim 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/770869/kurban.html>

Baş örtüsü

Baş örtüsü

Kızımın namusu,
Eşimin süsüdür.
Baş örtüsü,
İnancın ölçüsüdür.
Bunun için ne değerler yitirdik,
Rüyalara sansür koyduk, Hayalleri bitirdik!
“Müslümanlar kızlarını okutmuyor” dediler,
“Haydi kızım okula” deyince,
“Siz okutamazsınız” diye emir verdiler!
“Çünkü okutmak için bizden izin alınır,
İnanç, fikir, düşünce yad ellere salınır!
Bize göre baş örtüsü pkk ile eş değer...”
Ahlaksızlığıyla insanların kanına girdiler,
Üniversitelere sokmadılar,
Kampüslere almadılar,
Kamusal alan diye çarşıya salmadılar!
Çeneden bağla, düğüm yap, türban yapma,
Baş örtüsü benim anlayışımda yok, inancını yapma!
Bu bahanelerle çeşitli yolsuzluklar yaptılar,
Devleti sömürdüler, hazineye kilit taktılar!
Mitinglerde boy gösterdiler, bağırıyorlar,
Atatürk’e şikayet ettiler, onu mezardan çağırıyorlar!
Bu numaralarla, karanlık oyun oynadılar,
Terörü kaşıdılar, kan dökmeye doymadılar!

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/772029/bas-ortusu.html>

Özlüyorum!

Özlüyorum!

Ellerim şakaklarımda,
Konya'yı düşünüyorum!
Bundan elli yıl öncesini...
Çok özlüyorum;
Eski Konya evlerini,
Üzüm bağlarını,
Sağılan sütleri, temiz yağlarını,
Pekmez kaynatılan mekanları...
Mis gibi kokan tandır ekmeğini,
Etlikmeğini, yemeğini...
Konya'yı düşünüyorum;
Ptt önündeki kartpostalları,
Askerden, sevgiliye yazılan mektupları...
Kayalıparktaki; gazoz satıcılarını,
"çıtır simit" diye bağırانları,
Belediye otobüslerinin egzost kokularını...
Aymanas'ta; yazın tozdan,
Kışın karını, çamurunu,
Hasanköyünden gelen,
Kavun arabalarını...
Ben eski Konya'yı istiyorum!
Şehre gelip, Gevraki hanında,
Hasanşeyhli Mustafa amca mekanında,
Çay içmeyi, sohbet etmeyi özlüyorum!
Eski Konya'yı özlüyorum!
Dedikodusu olmayan,
Dost yüreklerin attığı,
Arkadaş canlısı Konya'yı...

KAZIM ÖZTÜRK 25 EKİM 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/773160/ozluyorum.html>

Eyüp'te Bir Gün!

Eyüp'te Bir Gün!

Burası Osmanlı payitahtı,
Bu şehirde ne yiğitler yatar!
Hele bir yiğit var ki;
Sevgililer sevgilisinin can dostu,
Ebu Eyyube'l-Ensari,
Ziyaretçilere ruh katar!
Resulü evinde konuk etmiş,
O'na kucak açmış,
Bir fetih neferi!
Başkente yakışan bir yiğit!
Şehri baştanbaşa selamlıyor,
Canlandırıyor herkesi!
“gel” diyor ulu daveti!
Her gelen o'nda başkalaşıyor,
Ne gizemler, ne duygular taşıyor!
Cami adeta insan seli,
Sanki bir Cuma vakti veya bayram yeri!
Gelenlerde ortak dilek;
“İlahi! Bu insanın hatırına affet bizleri!”
Ağlayanlar, duygulananlar,
Resulü gören göz için feryad figanlar!...
Burası başka bir alem,
Yer yaştan insan var!
Her yerden gelen...
Yanında Eyup Mezarlığı,
Bize bir şey söylüyor;
“Ey insan! Uyan, aç gözünü,
Bu dünya fani,
Nerde ataların? Sevdiklerin hani?
Yiyip eğleniyorsun,
Görüp beğeniyorsun,
Konuşup gülüyorsun,
Her şeyi biliyorsun!...
Bir kez de ölümü hatırla yani!...
İşte burada Ebu Eyyube'l Ensari!
O ki; bir fetih mücahidi!
O ki; İstanbul fethinin şahidi!

Kazım Öztürk 02 kasım 2013 Eyup/İSTANBUL

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/776550/eyup-8217-te-bir-gun.html>

Bayrağımı Kirletmeyin!

Bayrağımı Kirletmeyin!

Vergi kaçırır, haram yiyenler,
Irza geçen, haramiye babam diyenler,
Vatanı satan, teröristi övenler,
Allah'a, kitaba sövenler,
Bayrağımı kirletmeyin.

Kutsal değere saldıranlar,
İnancı rafa kaldıranlar,
Kuran adıyla cep dolduranlar,
Soysuzları mahreme daldıranlar,
Bayrağımı kirletmeyin.

İnsanları şişleyenler,
Çalışanı fişleyenler,
Garibanı dişleyenler,
Uluyanlar, kişneyenler,
Bayrağımı kirletmeyin.

Ne kadar bağırsan da,
Yandaşlarını çağırırsan da,
Hayvan gibi böğürsen de,
Bu vatan baki,
Bayrağımı kirletmeyin.

Şehidimin al kanıdır o,
Vatanımın öz malıdır o,
İstiklalimin fermanıdır o,
Varlığımın dermanıdır o,
Bayrağımı kirletmeyin.

Kazım Öztürk 25 EYLÜL 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/778002/bayragimi-kirletmeyin.html>

Bekledim Seni

Bekledim Seni

Beklemek insana çok zor geliyor,
Baktım trenden dostlar iniyor,
Konya istasyonunda bekledim seni.

Dostlarla, sırdaşlarla hemhal oldum,
Kah ağladım, kah neşe doldum,
Konya istasyonunda bekledim seni.

Beklerken herkese selam verdim,
Hal hatır sordum, sevgiler derdim,
Konya garajında bekledim seni.

Her bekleyiş bir kavuşma,
Beklerken kimseyle dövüşme,
Alaaddin tepesinde bekledim seni.

Konya; veliler otağı, nebiler şehri,
Her yeri yemyeşil, yiğitler şehri,
Mevlana'da bekledim seni.

Camilerinde namazlar kıldım,
Dua ettim, niyazlar kıldım,
Kapı camiinde bekledim seni.

Çarşısı, pazarı ucuzdur buranın,
Dertlere şifa katar havası Meram'ın,
Tavus babada bekledim seni.

Havası güzel, insanı yiğit,
Konyalının dilinden düşmez öğüt,
Konya'da bekledim seni.

Her yıl Mevlana töreni yapılır,
Binlerce insan buraya takılır,
İhtifallere bekledim seni.

Sevgi yumağı, şefkat seli,
İnsanlık zirvesi, dostluğun eli,
Mevlana sevgisinde bekledim seni.

Yurdumun her yeri erenler dolu,
Hangisine sarılırsan bulursun yolu,
Ülkemin her köşesinde bekledim seni.

Kazım Öztürk 22 HAZİRAN 2008

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/779777/bekledim-seni.html>

Bir Nefes!

Bir Nefes!

Ne güzeldir karda açan gül olmak!
Karı süsleyen lale!..
Hele kardelen olmak, o karın altında!
O soğuklukta, sıcacık bir el olmak!
Sıcak bir ruh!
Sıcak bir nefes!...
Ne dersin, üşüyen bedenlere yorgan olmayı?
Açılan yaraları sarmayı?
Soğukta titreyen kuşlara yem bulmayı!...
Bak çocuk ağlıyor, soğukta üşümüş!
Koş ona doğru, ver kalbini, ruhunu!...
Merhametini, sevgini, ısıt içini!...
Gördün mü bak Âdem ağlıyor!
Her yer Âdem, herkes Âdem!...
Mızrakla vuruyorsun ona!
Kalbini deşiyorsun!
Bir nefesi neden çok görüyorsun?
Haydi gel; elele verelim,
Bitsin bu soğukluk,
Yok olsun nefret!
Son bulsun burukluk!

Kazım Öztürk 08 ARALIK 2013

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785997/bir-nefes.html>

Beyaz Sayfa

Beyaz Sayfa

Beyaz bir sayfa açıldı,
Kırmızı, yeşil, siyahlarla kirletmeyelim.
Çok değil üç yüz altmış beş gün,
El ele olup, barış ve sevgi verelim.
Her gün beyaz sayfa, her gün fırsatlar,
“Gel bunu değerlendir” bak fırsat var.
Geceler, gündüzler, haftalar, aylar...
Ömürler, hayatlar, fikirler, yıllar....
Temiz bir sayfa, temiz bir dünya,
Temiz bir toplum, temiz bir hülya...

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/793828/beyaz-sayfa.html>

Ölmeyecek misin?

Ölmeyecek misin?

Nerde kaldı yürek? Nerde cesaret?
Hani ne oldu dünyevi metanet?
Aklına hiç getirmedin ölümü!
Katlettin bunca Allah kulunu!
Dünyaya gelmek,
Ölüme hazır ol demek.
Nerde, nasıl bilemezsin,
İnsanlara zulmetme,
Yoksa rahat ölemezsin!

Kazım Öztürk 12 ocak 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795740/olmeyecek-misin.html>

Nerde Süperler?

Nerde Süperler?

Kim insan, kim değil,
Bu manzarada ortaya çıkar!
Hangi insanın yüreği yanmaz,
Hangi insan duygulanmaz?
Hani nerde dünyanın süperleri?
Nerde İslam Ülkeleri?
“Dünyaya nizam vereceğiz diyenler”(!)
Çıkarları için insan yiyenler!
Bu mu sizin nizamınız?
Bu mu imanınız?
Unutmayın; dökülen kanda,
Boğulacaksınız yakın zamanda!
İnsanlık yerde sürünürken,
“Acıyın, yardım edin bize” derken,
Üç maymunları oynadınız!
Görmediniz ve duymadınız!
Cesetleri ateşlerde yaktınız!
Bebekleri kanla suladınız, sonra baktınız!
Her yer virane, her yer harabe!
Cennet diyarlar gelmiş ne hale?
Siyonizm; düşman üretiyor, kan içiyor!
Kendisine bende olanları “başkan” seçiyor!
Bir gün, gelecek akıllı başında bir insan?
“Yeter bu zulüm, çekilin ordan!
Dünyayı kana bandınız!
Kendinizi dünyanın efesi sandınız!”
Diye meydan okuyacak!
Her yerde bağırarak, “susun artık”,
Diyecek hakkı haykırarak!

Kazım Öztürk 21 ocak 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798250/nerde-superler.html>

İnsanlık Bu mu?

Koskoca küre yetmiyor mu?
Üzerinde yürümeye, koşmaya,
Ne hakkınız var düzeni bozmaya.
Renkler mi üstünlük sağlar?
İrklar mı, coğrafyalar mı?
Güç, kuvvet ve makamlar mı?
Bir tarafta açlıktan ölenler,
Bir deri bir kemik cılız kalanlar,
Bir tarafta savaşa, öldürmeye,
Katliama para salanlar...
Kıtlık, susuzluk, açlık.....
Yokluk, fakirlik, muhtaçlık...
Hani nerde insanlık,
Nerde yandaşlık?
Sanmayın ki, bu, böyle gider,
Zulüm yapanlar cezayı ağır öder.
İnsan; aynı atadan, aynı anadan,
Aynı soydan, aynı manadan...
Sözlerle iş bitmiyor, eylem gerek,
Eli uzatmak, bir şeyler vermek gerek...
Yolculuğumuz uzun ve çetrefil,
Kah kahr, kah üzüntü, kah sefil...
İlla ki Avrupa'da mı doğacaksın?
Yahudi, Hristiyan, Ateist mi olacaksın?
Haçlı savaşlarına ortak mı alacaksın?
Afrika'da bulunmak kusur mu, zül mü?
Yoksa dünyada bu, usul mü?
Meziyet, renklerde mi, özde mi?
İnsanlık; gönülde mi, sözde mi?

Kazım Öztürk 13 HAZİRAN 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/798857/insanlik-bu-mu.html>

Samimiyet Nerde?

Samimiyet Nerde?

Dünyaya geldim geleli,
Bu kadar insanı bildim bileli,
Samimi olanı göremedim ki!
Konuşunca ağzından ballar akıyor,
Sanki bülbül gibi şakıyor,
Ağzı bal ama içi yürek yakıyor!
Bu insanları çözemedim ki!

Kazım Öztürk 09 Şubat 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803433/samimiyet-nerde.html>

BenimVatanım!

BenimVatanım!

İnsanında sabır,
Toprağında kahr,
Gönlünde sevgi taşır,
Hoş görü yumağı benim vatanım!

Adım adım gitmeli,
Tarih tarih bilmeli,
Kültürünü görmeli,
Sevgisine doyulmaz benim vatanım!

Nazarlardan korunsun,
Düşman eller kurusun,
İlerlesin yürüsün,
Hiç durmasın benim vatanım!

Dört mevsimi yaşarız,
Kabuğumuzu kırar taşarız,
Zincir vuracaklara şaşarız,
Özgürdür benim vatanım!

Türkü türkü dillerde,
Nakış nakış ellerde,
Yunus gibi yollarda
Hep dillerde vatanım!

Bayrağını görmeye,
Marşını bilmeye,
Ezanını duymaya,
Herkes can atar benim vatanım!

Dostlukların odağı,
Velilerin otağı,
Kardeşliğin konağı,
Barış dolu benim vatanım!

Teröre geçit vermez,
İmandan uzak kalmaz,
Milli duygudan geri durmaz,
Hayat dolu benim vatanım!

Kazım Öztürk 09 AĞUSTOS 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/803715/benimvatanim.html>

Tarihe Özlem!

Tarihe Özlem!

Arnavut kaldırımli yoldan,
Tarih kokuyor her koldan...
Dolaşıyorum eski Ankara'yı.
Bize miras bıraktı atalarım burayı!
Bir yanda Taceddin dergahı,
Öbür yanda Âkif'in mekanı.
Az ötede mezarlar var.
Bayrağın altında Yazıcıoğlu yatar!
Her yer tarih, her yer şuur,
Nefes nefes, adım adım huzur!
Dün ile bugün bir yerde,
Hani tarih, hani kültür nerde?
Beton kalıpları kaplamış her yeri!
Tarih unutulmuş, kültür hep geri!
Vatanseverlik lafla olmuyor,
"Ah kültür" demekle gönül dolmuyor.
Tarih, kitaplara sığmıyor!
Gönül gerek, aşk gerek.
Saf ruhla, samimiyetle giderek,
İnsanı severek, hayatı vermek,
Elle değil, vücutla yük altına girerek,
İşte tarih bu demek!

Kazım Öztürk Ankara/ 16 Şubat 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/805902/tarihe-ozlem.html>

Millet Hesap Soracak!

Millet Hesap Soracak!

Âlim görünümlü zalimlerden,
Kazancını silah yapan hainlerden,
Gözü dönmüş hinlerden,
Millet hesap soracak!

Dostları arkadan bıçaklayandan,
Müslümanı bırakıp, gavuru kucaklayandan,
Ülkeye zarar verip, vergi kaçaklayandan,
Millet hesap soracak!

Yediği ekmeğe nankörlük edenden,
Siyonistlerin ardından gidenden,
Yıllarca Müslümana kin güdenden,
Millet hesap soracak!

Oyuna getiren liderlerden,
Kazançlardan, giderlerden,
Kara çalıp, iftira edenlerden,
Millet hesap soracak!

Meydanlarda kükreyenden,
Doğrulukla gitmeyenden,
Yalanlardan ürkmeyenden,
Millet hesap soracak!

Kazım Öztürk 04 Mart 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/809972/millet-hesap-soracak.html>

Umut!

Umut!

Varsın sarsın etrafı akallar,
Aslanlar yine aslanlığını yaparlar!
Ne idüğü belli olmayan belhum adallar!
İbrahim'ler, Musa'lar, Mustafa'lar!
Tarih şerefle dolu, şanla şahlanır!
Zalimler, zulümlerle adlanır!
Nemrut'lar, Firavun'lar, Karun'lar, Ebucehil'ler...
Gayya kuyusuna ehiller!
Zulümle Âbâd olunmaz,
Hayat iksiridir, bir ilkedir!
Türkiye devleti ebedi bir ülkedir!

Kazım Öztürk 21 Mart 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/814475/umut.html>

Allahım Yardım Eyle!

Allahım Yardım Eyle!

Mazlumlara ezilirken birer birer,
Allahım bize nusratını gönder!
Uyandır müslümanları
Kaldır ayağı inananları!
Aç gözlerimizi şerre karşı,
Tut elimizden, utandırma.
Zalimlerin ateşle yandırma!

Kazım Öztürk 09 Nisan 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819293/allahim-yardim-eyle.html>

İdam Edilirsin!

Böyle çok çalışma vatan için
İdam edilirsin!
Dini, imanı savunma,
İdam edilirsin!
Ülkenin kalkınması,
Vatanın korunması,
Seni ilgilendirmez,
İdam edilirsin!
Bak birileri nasıl,
İhanet ediyor,
Mafyaları, hırsızları gözetiyor,
“Devlet malı deniz, yemeyen domuz”,
Diye çalıp çırpıyor,
Onlar idam edilmez,
Sen idam edilirsin!
Ezanı, kuranı.. anlatır,
Allah’ı, peygamberi hatırlatır,
Halkın değer yargılarına sadakat,
Gösterirsen,
İdam edilirsin! ...
Kefeni en şerefli elbise,
Sayarak yola çıkma,
Ona; “Bunun adı çarşaf” derler,
İdam edilirsin! ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819449/idam-edilirsin.html>

Uyan Artık!

Uyan Artık!

Müslüman müslümana kurşun sıkar mı?
Allah'tan korkan insana yan bakar mı?
Kur'ana gönül veren hatır yıkar mı?
Hey islam ülkeleri nerdesiniz?
Neden çıkmıyor sesiniz?
Siyonizm; "dünyada güç bende" diyor!
Ruhları satın alıyor, gönülleri eliyor!...
Beyinsiz liderleri bende ediyor!

Kazım Öztürk 10 Nisan 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824314/uyan-artik.html>

Selam Olsun

Selam Olsun

Kucak kucak sevgilerle,
Kitap kitap övgülerle,
Selam olsun bilenlere!

Demet demet çiçeklerle,
Her çeşitten böceklerle,
Selam olsun sevenlere!

Dağı ile taşı ile,
Gökte uçan kuşu ile,
Selam olsun duyanlara!

Şırlı şırlı suyu ile,
İyi kötü huyu ile,
Selam olsun görenlere!

Kusur hata görmeyene,
Hiç günaha girmeyene,
Selam olsun selam olsun!

Hayattaki her canlıya,
İlim için heyecanlıya,
Kucak kucak selam olsun!

Konuşurken kırmayana,
Suçu yüze vurmayana,
Sayısızca selam olsun!

Kazım Öztürk 30 Nisan 2014/ ANKARA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/824795/selam-olsun.html>

Öf Deme Sakın!

Öf Deme Sakın!

Süt gibi temiz, süt gibi berrak,
Merhamet kaynağı anneye bakmak,
Bir ibadettir onunla olmak,
Anneye “öf” deme sakın! !

Onları asla, kırmamalı,
Kötü söz söyleyip, harama varmamalı,
El ile, dil ile... tavır koymamalı,
Babalara “öf” deme sakın!

Onlar, Allah’ın bir emaneti,
Gönül yaparsan kazanırsın cenneti!
İki cihanda mutlu olmak istersen,
Ebeveyne asla “öf” deme sakın!

Sevgiyle başlayan, sevgiyle süren,
Her türlü belaya göğüsler geren,
Evladın rahatı için hayatın veren,
Atana öf deme sakın!

Uyumamız için uykusuz kaldılar,
Biz ağladıkça gözyaşına daldılar!
Sevincimizle huzur buldular.
Ebeveyne öf deme sakın!

Saçını süpürge eden; anne!
Yemeyip yediren; anne!
Giymeyip giydiren; anne!
Anneye öf deme sakın!

Kalbi; “yavrum,...” diye atar!
Her damla kanında “şefkatler” yatar!
Sözlerinde, yüreğinde “muhabbet” var!
Annene öf deme sakın!

Anneler günü; yapay bir hal!
Yılda bir gün sevgi muhal!
Sevgini bir ömre yay,
Kimseye öf deme sakın!

Babalar da sever, onlar da beşer,
Kazanmak için üçer beşer...
Evladı uğruna yollara düşer!
Babaya öf deme sakın!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/827975/of-deme-sakin.html>

Soma Ağlıyor!

Soma Ağlıyor!

Kara haber Soma'dan geldi!
Ağıtlarla yürekler elendi!
Yüreğimizi yaktın Soma,
Birçok şehit taktın Soma!
Geride yetim bıraktın Soma!
Soma bugün yaslı!
Soma gözüyaşlı!
Soma şehitlerine ağlıyor!
Türkiye karalar bağlıyor!
Üç İhlas, bir Fatıha duamız!
Yasin'ler, Tebarekeler, hatimler ricamız!
Ruhları şad olsun!
Hepsi cenneti bulsun!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/828851/soma-agliyor.html>

Onur!

Onur!

Onurlu olmak, en büyük şeref!
Adam kalanlar, şerefle müşerref!
Şerefi görünce söz iflas eder.
Fiil olunca, sözler biter!
Onurun; rengi, milleti olmaz.
Kadını, erkeği, zengini, fakiri kalmaz.
Türk'e, Kürt'e, Laz'a, Çerkes'e...
Onur, şeref lazım herkese!

Kazım Öztürk 03 Haziran 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/834329/onur.html>

Yüreğimi Yaralar!

Yüreğimi Yaralar!

İstemem olmasın bu günler,
Silin tarihten isimlerini!
Sökün atın bu günlerin resimlerini!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

Kimse okşamasın bu öksüzün başımı,
Yapmasın kimse bana ekmeğimi aşımı!
Arıyorum durmadan anlayın telaşımı!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

Dün rüyamda gördüm seni baba;
Kucağını açmış, “gel oğlum” diyordun!
Seviyor, kokluyor, öpüyordun...!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

Anneler, merhametin, sevginin zirvesi,
Ne büyük şey annelerin karşılıksız vermesi!
Yorulup da, “yorulmadım” demesi.
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

“Baba”, “Anne” dedikçe adamlar,
Kafam zonklar, gözüm yaşarır,
Sol yanımdan bir şeyler damlar!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

Kazım Öztürk 15 Haziran 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/837327/yuregimi-yaralar.html>

Allah Cezanızı Verecek!

Allah Cezanızı Verecek!

İnsanlara pusu kuranlar,
"Allah" adıyla göz oyanlar,
"Besmele"yle göz boyayanlar!
Allah cezanızı verecek bir gün!

"Bu kafir", "bu mülhid" diyenler,
"Bu bizden değil" diye kan içenler!
Ülkeyi ucundan kıyısından yiyenler,
Allah cezanızı verecek bir gün!

İşid de aynı PKK da aynı!
Teröristten insan olan var mı?
Allahsız olan merhamet duyar mı?
Allah cezanızı verecek bir gün!

Bu dünya nasılsa geçecek,
Bir gün ölüm sana da gelecek!
Zulümlerini el alem bilecek.
Allah cezanızı verecek bir gün!

Kul hakkı çok çetin bilesin,
Hakkı ödemedikçe sanma ki gülesin!
Hak divanında vallahi kısılr sesin!
Allah cezanızı verecek bir gün!

Kazım Öztürk 20 Haziran 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/838682/allah-cezanizi-verecek.html>

Silkinin Artık!

Silkinin Artık!

Mazlumlara bir şey olmaz!
Zalimler silinir her gün!
Dünya mazluma kör olsa da,
Zalimler tek tek dökülür her gün!
Tarihe bakın isterseniz
Gezin dünyayı, bakın geçen kavimlere,
Nemrud ne oldu? Firavun nerde?
Batıl zihniyet ateş kusuyor her yerde!
Ölü toprağı serpilmiş, Müslümanlar uyuyor!
Kimsede tık yok, sessiz duruyor!
Hani "cihat" emri ne oldu?
Hani, Allah; "her şeyinizle mücadele edin" diyordu!
Peygamberler bu hususta can veriyordu!
"Sakin kافire boyun eğmeyin" emri nereye gitti?
Yoksa bu emir, müslüman olmayana mı aitti?

Kazım Öztürk 21 Haziran 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/842975/silkinin-artik.html>

Yüce Rabbim!

Yüce Rabbim!

Yüce Rabbim!

Duy gariplerin feryadını,
Sana havale diyorum masumların yadını!
Yeryüzünde bırakma asla İsrail adını!
Dünyada; terörü kışkırtıyor!
Kardeşi kardeşe vurduruyor!
Ülkelerde siyonist oyunlar oynanıyor!
Adaleti yok ediyor, her yer kana bulanıyor!

“Hepiniz topluca Allah’ın ipine sarılın”,
İlkesini; “birbirinize darılın”
Anladık, ilkene uymadık, bu hallere geldik!
Düşmanı Müslüman, Müslümanı düşman bildik!
İmanı; gönüllere kilitledik, cihadı kafadan sildik!
“Ensar” şuurunu unuttuk, sayfalara gömdük!
Her şey lafta kaldı, tecdidi imana muhtacız!
Namaz kötülükten korumuyor, özüne acız!
Oruçlar; açlıktan ibaret, gözler haramda geziyor!
İnsanlar ölüyor, Siyonist kan içiyor!

Kazım Öztürk 19 Temmuz 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/845641/yuce-rabbim.html>

Yüce Rabbim!

Yüce Rabbim!

Yüce Rabbim!

Duy gariplerin feryadını,
Sana havale diyorum masumların yadını!
Yeryüzünde bırakma asla İsrail adını!
Dünyada; terörü kışkırtıyor!
Kardeşi kardeşe vurduruyor!
Ülkelerde siyonist oyunlar oynanıyor!
Adaleti yok ediyor, her yer kana bulanıyor!

“Hepiniz topluca Allah’ın ipine sarılın”,
İlkesini; “birbirinize darılın”
Anladık, ilkene uymadık, bu hallere geldik!
Düşmanı Müslüman, Müslümanı düşman bildik!
İmanı; gönüllere kilitledik, cihadı kafadan sildik!
“Ensar” şuurunu unuttuk, sayfalara gömdük!
Her şey lafta kaldı, tecdidi imana muhtacız!
Namaz kötülükten korumuyor, özüne acız!
Oruçlar; açlıktan ibaret, gözler haramda geziyor!
İnsanlar ölüyor, Siyonist kan içiyor!

Kazım Öztürk 19 Temmuz 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/846835/yuce-rabbim.html>

Bayram Günleri

Bayram Günleri

Kirlenen ruhlara rahmetler yağar,
Kararan güneşi gündüzler sağar,
Mutsuz gönüllere umutlar açar,
Bayram günleri.

l toprağın dirildiği an,
Bahęelerden gllerin derildiği an,
Berat defterlerinin verildiği an,
Bayram günleri.

Yıkık boyunlar tebessüm eder,
Ksler, kırıgınlr teğerrf eder,
Selamla birbirine hrmetler diler,
Bayram günleri.

Küçük, büyük herkes el ele..
Kibir yok, riya yok, hele velvele..
Esamisi okunmaz,
Bayram günleri.

Kazım ztrk 24 EYLÜL 2008

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/847035/bayram-gunleri.html>

Sözün Bittiği Yer!

Sözün Bittiği Yer!

Gökten rahmet iner, sağnak sağnak...
Canlılara mesken, her bir sığınak!
Uyku, dirilme...ilahi kaynak,
Hepsi mucize, sözün bittiği yer!

Bir damla sudan harika varlıklar,
Beyin, fikir, düşünce Hakk'a yanıklar!
Yıldız, ay, güneş... O'na tanıklar.
Hepsi mucize, sözün bittiği yer!

Gözün görevi bir başka, sanki dürbün,
Anlamaya çalış be hey bedbin!
Gözlerin olmasa ne hale gelirdin!
Hepsi mucize, sözün bittiği yer!

Ağaçlar bambaşka hayat pınarı,
Canlıya oksijen verir, her bir kenarı!
Huzurun, dinlenmenin medarı.
Hepsi mucize, sözün bittiği yer!

Baktıkça O'nu görür, tanırsın,
Rab vermese helak olur, yanarsın!
Beladan kurtulmaz, cezayı bulursun!
Hepsi mucize, sözün bittiği yer!

Sakin itiraz etme, kafa tutma!
İsyan edip tafralar satma!
Nefesin hakkını veremezsin unutma!
Hepsi mucize, sözün bittiği yer!

Kazım Öztürk 28 TEMMUZ 2014/ ANKARA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/849588/sozun-bittigi-yer.html>

Gönül Diliyle

Gönül Diliyle

Ağaçlar “Hu” çeker gönül diliyle,
Her varlık zikreder kendi haliyle,
Kainat tespihte “Allah” yadiyle!
İnsanlar yönelir hal ü kaliyle!
Sünnetullh değişmez, kararlı hal,
Varlığı şart, yokluğu muhal!
Akıl iflasta iman var iken,
Kalp huzur dolar Allah yar iken,
Diller söylemez olur, dost ağyar iken!

Kazım Öztürk 15 Ağustos 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852017/gonul-diliyle.html>

Hak Dava!

Hak Dava!

Her tarlayı sular arkımız bizim,
Biz köklü milletiz; "İslam'dır" farkımız bizim!
Adaleti İslam'dan almışız,
Sevgiyi Kur'an'dan almışız,
Kur'anla döner çarkımız bizim!
Bize Kur'an yön verir,
"Allah" duygusu ün verir!
Hak dava söyler şarkımız bizim!

Kazım Öztürk 20 Ağustos 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/852691/hak-dava.html>

Türkiye Diriliyor!

Türkiye Diriliyor!

Türkiye'nin güzelliğinden patlayacaklar var!
Kahırları zehir yapıp içiyorlar!
Kahırlarından çatlayacaklar var!
Ülkeyi karanlığa sokmak istediler!
Akrep gibi kendilerini yediler!...
Birlik oldular şunları dediler;
“Türkiye ayağa kalkmasın, kalkınmasın,
Gündem oluşturmamasın, dünyada yeri olmasın!
Nasıl IMF’ye kafa tutar? Nasıl İsrail’i boykot eder?
Neden Siyonizm’e kafa tutar? “one minute” der?
Biz de, içindeki beyinsizleri devreye sokarız,
Taksim Gezi eylemi der, akılsızları sokağa dökeriz!
Olmadı, tutmadı mı? Paralelcilerle kol kola gireriz!
Nasıl olsa muhalefet bunun için hazır kıta!
Yıkamak, yakmak, sövmek, hakaret için yapmıyor hata!
“Demokrasi sandıktan ibaret değil” diyorlar!
Böylece karanlık mahfillerden medet umuyorlar!
Üçüncü hava alanı ne demek? Kanal İstanbul olur mu hiç?
Yeni boğaz köprüsüne “Yavuz Sultan Selim” adı konur mu hiç?
Marmaray da neymiş? Vallahi binmem, bindirmem!
Köprüden geçmem ama YHT’den de ailemi indirmem!
Hey batı, İsrail, haçlı ve Siyonistler, uyanın Türkiye çağ atlıyor!
Öyle bir siyasi yapı kurdu ki önüne geleni ikiye, üçe katlıyor!
Artık bunları yenmek imkânsız, çünkü Osmanlı dirildi!
Dünyaya; adalet, kardeşlik, barış tohumları serildi!

Kazım Öztürk 28 AĞUSTOS 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/854979/turkiye-diriliyor.html>

Gönül Hırsızı!

Gönül Hırsızı!

Gidiyor haklısı, haksızı,
İçimde bitmeyen sızı,
Kan kusturuyor dünya arsız,
Umutları çalıyor gönül hırsızı!

Muhabbetler bir hava imiş,
Yakarışlar berhava imiş,
Gülücükler bîdeva imiş,
Umutları çalıyor gönül hırsızı!

Yalan üstüne bina olur mu?
Gönülsüz yuva huzur bulur mu?
Bu gençlik sana baki kalır mı?
Umutları çalıyor gönül hırsızı!

Sağlam iman, sağlam irade,
Doğru söz, güzel ifade,
Hayatta kalan ahlaktır sade,
Umutları çalıyor gönül hırsızı!

Gezmek, tur atmak, yorgunluk verir,
Amaçsız dolaşmak, bıkkınlık verir,
Ruhsuz olanlar sikkınlık verir,
Umutları çalıyor gönül hırsızı!

Kazım Öztürk 30 Ağustos 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/855310/gonul-hirsizi.html>

Dağlar

Dağlar

Kekik kokulu dağlar;
Hayatın ta kendisi.
Temiz hava, bol güneş, oksijen!...
Şehir bunlardan hangisi?
Çıkın dağlara, yaylalara!...
Bakın insanlara
Görün insanlığı!...
Yaşayın buralarda.
Yığılmayın şehirlere,
Çıkın dağlara,
Gidin köylere.
Yaşamak mı istersiniz?
Dağılın sakın yerlere!

Kazım Öztürk 20 Eylül 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/860481/daglar.html>

Tevhid'e Çağrı

Tevhid'e Çağrı

Varlık Tevhid, süreç Tevhid!
Tevhidi bozmaya yeltenen mülhid.
"La"ya yakınsan boşa gel git!
"İlla"lara imza atan muvahhid;
Sen ki;
İbrahim'sin, Musa'sın, İsa'sın, Mustafa'sın!
Belki Meryem, belki Âsiye, belki Zekeriya'sın!
Bilmem belki de Musa elinde âsasın!
Hak seninle ayakta, sen, bir davasın!

Kazım Öztürk 10 Ekim 2014/ Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/866302/tevhid-8217-e-cagri.html>

Tükürün!

Tükürün!

Tükürün, zalime işmar eden yüzlere!
Tükürün; Müslümana yan bakan gözlere!
Tükürün; İslam'a tuzak kuranlara!
Tükürün; Allah'a karşı duranlara!
Tükürün; aymazlıkta olanlara!
Tükürün; şirretlikten zevk alanlara!....

Kazım Öztürk 18 Ekim 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/866815/tukurun.html>

Hakikat!

Hakikat!

Ey insan, bilir misin o hakikat gelecek!
O dehşet, o hengame gerçekleşecek!
Hani nerede Âd? Nerde Semud?
Nereye gitti Firavun? Nerede Nemrud?

Yıkılan hanumanlar, yok olan ocaklar!
Rabbine karşı gelen o alçaklar!
Kitabı soldan verilenler diyecek;
“Keşke ölümle yok olsaydım,
Toz olup toprağa karışsaydım!”

KAZIM ÖZTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/867737/hakikat.html>

Zerre Zerre!

Zerre Zerre!

Akan suyun damlasında,
Cümlelerin manasında,
Kainatın aynasında,
Zerre zerre Sen varsın!

Ağaçların yaprağında,
Dünyanın toprağında,
Her canlının yanında,
Zerre zerre Sen varsın!

Korku ve heyecanlarda,
Damla damla kanlarda,
“Hu” diyen canlarda,
Zerre zerre Sen varsın!

Dillerin her kelimasında,
Sohbetlerin meramında,
Sevenlerin selamında,
Zerre zerre Sen varsın!

Tokalaşan tüm ellerde,
Tatlıca esen yellerde,
Hasret gideren yollarda,
Zerre zerre Sen varsın!

Ayet ayet surelerde,
Zaman zaman sürelerde,
Gezdiğimiz yörelerde,
Zerre zerre Sen varsın!

Kazım Öztürk 05 Kasım 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/871582/zerre-zerre.html>

Hazır mısın?

Hazır mısın?

İman, tutunacak görünmez ip,
Hep birden o ipi çekip,
Şuurlu bir ekip,
Olmaya hazır mısın?
Doğduğun gibi tertemiz his,
Tortusuz, arı ve nefis,
Ne şeytan ne de nefis,
Kirlenmeden akmaya hazır mısın?
Vahdeti bulmak için,
Murada ermek için,
Hakk'a varmak için,
Dik durmaya hazır mısın?
Sahteler senin olsun,
Maskeler senin olsun,
Softalar senin olsun,
Riyasız mümin olmaya hazır mısın?
Yürüyerek şerlere aldırmadan,
Sükuneti koruyup etrafa saldırmadan,
Siyonist akrebi Akşa'yı doldurmadan,
Kur'an'ca yürümeye hazır mısın?
Ebrehe de Kabe'ye yönelmişti!
Ebabillerle, koskoca filler elenmişti!
Firavun da son nefesinde eman dilemişti!
Firavun'a karşı Musa olmaya hazır mısın?
Körler arasında şaşı olmadan,
Sağırklar gibi yapıp, sessiz kalmadan,
Aklını, fikrini şeytan çalmadan,
İtibarlı insan olmaya hazır mısın?

Kazım Öztürk 11 kasım 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873125/hazir-misin.html>

Biliyor musun?

Biliyor musun?

Biliyor musun hiç, günahlar ferdi?
Sevinç de, elem de ayrı, dert; herkesin derdi.

Ne yaparsan yap, herkesce görülecek,
Kaçış yok, karşılığı tastamam verilecek!

Bir gün bu dünyanın sonu gelecek,
Bazıları ağlayıp, bazıları gülecek!

Biliyor musun; güldüren de O,
Ağlatıp, öldüren de O!

İnsanlık tek ölçü; işlemez tekfir, kibir,
Biliyor musun, fakirin de, zenginin de kefeni bir!

Kazım Öztürk 14 Kasım 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/873842/biliyor-musun.html>

Hasret!

Hasret!

Gözümü kapatıp, hayaller kurdum,
Geçmişle bugünü düşündüm durdum,
Dünü andıkça mutlu olurdum;
Kerpiçten evimin, temiz sofası,
Sekide ekili; sümbül, akşamsefası,
Yıldız, karanfil, gülün âlâsı!
Yeşilin hası, insana kan veriyor,
Toprak ana herkese can veriyor!
Eski günlerde, sevgi bulurdum,
Samimiyet ve hürmetle mutlu olurdum!

Kazım Öztürk 26 Kasım 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/877543/hasret.html>

Muhasebe!

Muhasebe!

Aralık mı bitiyor?
Zaman mı gidiyor?
Takvimden bir yaprak mı yitiyor?
Yoksa istemediğimiz,
Ölüm mü geliyor?
Yaşamak güzel şey ama,
Ölüm her zaman bize gülüyor!
Ölümün; yaşı, rengi, ırkı yok...
Dini, imanı, dili ...hiç farkı yok!
Memleket memleket gezsen de,
Ölüm her zaman bize gülüyor!

Kazım Öztürk 28 Aralık 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/887534/muhasebe.html>

Ne Olacak?

Ne Olacak?

Müslümanlar katlediliyor!
Zalime ses çıkarmayanın hali ne olacak?
Allah; “zulüm yapmayın” diyor haberin yok!
Zalimleri görmeyenin hali ne olacak?
Müslümanız elhamdülillah!
Kur’an ile koşuyoruz!
Kur’ana şaşı bakanın hali ne olacak?
Deniz, derya aşıyoruz!
Suyu bulandıranın hali ne olacak?
Nuh olduk, Musa olduk,
Musa elinde asa olduk!
Firavun’ların hali ne olacak?
Yüzümüze gülene; “merhaba” deriz,
Arkamızdan hançerleyen hali ne olacak?

Kazım Öztürk 16 Ocak 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/893302/ne-olacak.html>

Donmayan Ne Kaldı?

Donmayan Ne Kaldı?

Kar mı yağdı? Elleriniz mi buydu?
Ne kar yağdı, ne eller üşüdü!
İnsanlık iflas etti, fikirsizlik buydu!
Her şey donmuş;
Zihin, dimağ beyin! ...
İnançlar buz tutmuş,
Samimiyeti maskeler yutmuş!
Ruhtaki donma daha derin!
Gülmek istiyorum, suratlar donuk.
Bakmak istiyorum, bakışlar sönük!
Empati denen bir şey vardı,
“Em” yok olmuş, “pati” yanık!
“ver elini” desem, eller kurşun!
“sevgi” sözü, kenarda dursun...
Aile buz tutmuş; çocuklar üşüyor!
Baba donuyor, anne buzdağı aşıyor!
Güneş girmez olmuş hanelere;
Bireyler ruhsuz yaşıyor!

Kazım Öztürk 18 Ocak 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/894310/donmayan-ne-kaldi.html>

Bu Gemi Batmasın!

Bu gemi; yıllardır yüzüyor,
Derin denizlerde, okyanuslarda,
Fırtınalarda, boralarda,
Bu gemi, Nuh'un gemisi,
Bu gemi; Vatan gemisi,
Bu gemi, millet gemisi,
Atalarımın bize vergisi....
Şehit kanıdır boyası,
Ay yıldız arması..
Geminin katları çok,
Her katta değişik insanlar,
Rengi başka, şivesi başka,
Fikri başka, düşüncesi başka...
Geminin omurgası;
Din, millet, iman, bayrak, ezan...
Bunlar iksir, lazım her an...
Geminin ilkesi; dostluk, birlik,
Huzur, kardeşlik...
Bin huzur gemisine,
Sür ileriye, gitsin uzaklara,
Açılsın açık denizlere, okyanuslara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/897814/bu-gemi-batmasin.html>

Geber Kahrından, Çıldır Küfründen!

Geber Kahrından, Çıldır Küfründen!

Birkaç kafir, birkaç mülhid!...
Kızlarıma, kadınlarıma hakaret eylemiş!
“İnadına mini etek giyin, inadına açılın” demiş!
Geber kahrından, ıldır küfründen!

Peygambere, İslam’a dil uzatan nemrut,
Ağı laşe, midesi fışkı, beyni kokan put,
Senin prof’luğun, kariyerin yere batsın!
Geber kahrından, ıldır küfründen!

Sanatı berbat ettin, adamlığın yok ki zaten!
Acaba doğru söyler mi diye dinliyorum bazen,
Her sözü akrep zehiri, her cümlesi çirkef!
Geber kahrından, ıldır küfründen!

Allah’ın yasası değişmez, değiştiremezsin bunu bil!
İster yandaşlarına seslen, ister şeytanla kolkola gir,
Dünyaya inananlar hakim olacak, be hey gafil!
Geber kahrından, ıldır küfründen!

Her zalim, her kafir yere battı, sen de batacaksın,
Dünyada sana rahat yok, gayyaya dalacaksın.
Uykunu kaçırarak, hayallerle oyalanacaksın!
Geber kahrından, ıldır küfründen!

Müslüman; uyanık, aymaz değil,
Kötülüğe el uzatır, duymaz değil,
Yaratırım, yapılanı görmez değil.
Geber kahrından, ıldır küfründen!

Kazım Öztürk (07 ŞUBAT 2015)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/899518/geber-kahrindan-cildir-kufrunden.html>

Bir Yanda!

Bir Yanda!

Bir yanda mide şişirenler!
Bir yanda ekmek düşünenler!
Bir yanda insanlıktan nasipsiz mahluklar!
Bir yanda sevgiye muhtaç kullar!
Bir yanda; insanlığın derdine şaşkı bakanlar!
Bir yanda aç yatıp, aç kalkanlar!
Bir yanda nefret çeken tipler!
Bir yanda yardım isteyen eller!

Kazım Öztürk 15 Şubat 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/902089/bir-yanda.html>

Konya'm!

Konya'm!

Konya'yı gezdikçe ruhum dirilir!
Mevlana deyince; "şeb-i arus"a erilir.
Şems, Konevi, Ateş baz... hepsi islam'ın değeri,
Sahip ata, Keykubat, Kılıçarslan...devletin lideri.
Haciveyiszade... kanaat önderi.
Camileri; cana can katar Konya'nın,
Gönlü bu şehirde dünyanın!
İklimi serttir, insanı merttir,
Kimse aç kalmaz herkes cömerttir!
Meram'ı bir başka, Sille'si bir başka...
Alaaddin Tepesi, Dere'si bambaşka.
Öğrenciler ağlayarak gelirler,
Mezun olunca ağlayarak dönerler!
Huzur isteyen Konya'ya koşar,
Sevgi arayan Konya'da yaşar.

Kazım Öztürk 23 Şubat 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/904382/konya-8217-m.html>

Cuma

Cuma

Cuma; Mümine kutlu her anı,
Birlikte olmanın zamanı!
Dertler bu günde dillenir,
Garipler bu günde şenlenir!
Cuma; cemaat olmak,
İnsan sevgisiyle dolmak!
Sevmek, sevilme, heyecan duymak!...

Kazım Öztürk 27 Şubat 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/905607/cuma.html>

Ayrılık!

Ayrılık!

Ayrılık buruk bir şey; yedi harf, üç kelime.
Sevgi; sıcak ifade, huzur verir gönlüme!
Gidene; ağlamak, gözyaşı dökmek...
Belki umutsuzca beklemek!
Hepsi duygusal, hepsi geçici,
Hamasetle ne geçiyor elime?
Temel sağlamsa bina sağlamdır!
Temeli oluşturan; sevgidir, imandır!

Kazım Öztürk 02 Mart 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/906267/ayrilik.html>

Hayat Yolculuğu!

Hayat Yolculuğu!

Kırk yılın adı var!
Günler gelir geçer.
Ömür bitiyor, önümüzde mezar!
Hazır mıyız bu âleme?
Eli boş gidilmez gidilen yere!
Diyebilir misin; "bana ne? "

Kazım Öztürk 07 mart 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/907632/hayat-yolculugu.html>

Ömür Dediğın!

Ömür Dediğın!

Ne güzeldir ömür dediğın
Acı tatlı günler o bildiğın
Bakıyorsun öteye;
Mutluluk, sevinç, neşe...
Ama hayat yaşamaya değer bence!

Kazım Öztürk 11 NİSAN 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/916436/omur-dedigin.html>

Ne Yaptın Allah İçin?

Ne Yaptın Allah İçin?

Elest bezminde söz vermedin mi?
Şerefli varlıksın, görmedin mi?
Dünya senin emrinde, bilmedin mi?
Bunca yıl ne yaptın Allah için?

Ne ekersen, onu biçersen,
Durmadan; haram yer, içersen!
Allah'ı dinlemezsen, imansız göçersen!
Kendine bir sor; "Ne yaptın Allah için?"

Evine helal mal götürdün mü?
Paranı helale yatırdın mı?
Helal; sebze, meyve bitirdin mi?
Rızkına bak da söyle; "Ne yaptın Allah için?"

Hak yemeden çalıştın mı?
Doğru söze alıştın mı?
İyilere karıştın mı?
Cevap ver; "Ne yaptın Allah için?"

Hiç selam alıp verdin mi?
İnsanlığa sevgi bağı serdin mi?
Hatır, gönöl bildin mi?
Söylesene, ne yaptın Allah için?

Çocuklarla ilgilendin mi?
Ailenle bilgilendin mi?
Kur'anla belgelendin mi?
Anlat bana; ne yaptın Allah için?

Yedin, içtin, gezdin, tozdun...!
Hak'tan geldin, sen Hakk'ı bozdun!
Rab verince iyice azdın!
Allah aşkına, ne yaptın Allah için?

Bugün sağlıklısın, ya yarın?...
Sağlıkta var mı ayarın?
Ecel geliverirse, nedir kârın?
Düşünsene, ne yaptın Allah için?

KAZIM ÖZTÜRK 14 NİSAN 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/917224/ne-yaptin-allah-icin.html>

Eller Duaya

Eller Duaya

Dua; sığınak, dua, liman,
Dua; Kopmayan ip, dua; iman!
Dua; gönlün, Hakka seslenişi,
Dua; ruhun, Rab'la beslenişi!
Dua; zalimi yakan ateş!
Dua; mazlumlara eş!
Dua; kalbin ağlaması,
Dua; kulun kendini anlaması!

Kazım Öztürk 28 Nisan 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/920548/eller-duaya.html>

Vatan İçin

Vatan İçin

Yazarlar, yurdu geziyor!
İnsanımızı tanıyor, ruh haletini seziyor!
Tatlı hatıralar saklar, her bir yanı!
Köylüsü, kentlisi, yerlisi, yabancı.
Gezmek gerek, bu mübarek vatani!
Candan sevmek gerek, vatana hizmet katanı.
Anmak gerek, vatan için yatani!

Kazım Öztürk 12 Mayıs 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/924043/vatan-icin.html>

Para Etmiyor!

Para Etmiyor!

Görüşmek, gitmek, gelmek para etmiyor,
Sohbet, talı dil, iyi niyet para etmiyor.
Barış, el vermek, gülmek para etmiyor,
Selam, kelam, merhaba para etmiyor!
Ne; "Kanımız aksa da zafer islamın" kelamı,
Ne; "Şehitler ölmez, vatan bölünmez" meramı...
Hiç, ama hiç biri para etmiyor!
Umudumu yitirmedim, yitirmem asla,
Ama sen ciddi ol, kalbini mümine yasla.
Ne olur, bir düşün, bir kıyasla,
Lafla "müminim" demek para etmiyor!

Kazım Öztürk 28 Mayıs 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/927932/para-etmiyor.html>

BABALAR GÜNÜ ŞİİRLERİM

BABALAR GÜNÜ!

Babalar günü,
Babam aklıma geliyor,
Kahır, yokluk, sıkıntı.....
İşte babamın hayatı.
Rahat edemedi, gülemedi,
Çocuklarının gününü göremedi,
Evimize gelip, bir köşeye oturup,
Huzur içinde, doya doya,
Onu ağırdayamadık,
Çünkü küçüktük,
Bir şey yapamazdık,
Ağırdayamazdık,
Okuyorduk, işimiz yoktu,
Eşimiz, evimiz, yuvamız yoktu...
Her babalar gününde yüreğime hançer sokulur,
İçim kan ağlar,
Gözlerim dolar,
Babam, babam, çileli babam,
Dünyanın derdini yüklenen babam..
Babalar gününde herkes,
Babasına bir şeyler alıyor,
Benim elim boş, kime ne alayım?
Babam yok ki boynuna dolanayım..
Mezarına çiçek koysam, yararı olur mu?
Mezarı da kayıp ne yapayım..
En iyisi gidip dua edeyim,
Göz yaşlarımı orada akıtayım,
Bir fatiha, bir hatim okutayım...

Babalar Günüyümüş Bugün!

Bunca zaman oldu hala özlemin bitmedi!
Nerdesin, nasılsın? Rahatın orda iyi mi?
Babasızlık zor geliyor bana!
Hani bana çocukken; “evladım” derdin ya,
Özledim o sözlerini senin!
Bir kere rüyama girsen, bir kere yüzünü görsem,
Bugün babalar günüyümüş! Ne yapayım!
Babasız babalar günü mü olur?
Yaş ne olursa olsun “baba” başka bir duygu!
Allah’ın sevgili kulusun bilirim ama seni çok özledim!
Sen gittiğinde çocuktum, öğrenciydim, çalışmıyordum,
Sana bir mezar bile yaptıramadım baba!
Hakkını helal et olur mu?
Baba hakkı ödenmez, baba hakkı kutsal!
Babalar baş tacı, babalar aile direği!
Ahlakı senden öğrendim, bizlere kılavuzdun,
Bana örnektin, aileye rehberdin!
Herkes; “baba” dedikçe burnum sızlıyor baba!
Yaşım bu kadar oldu ama olsun yine babaya muhtacım.
Huzurevlerine gidenler bilir babaların ne çektiğini,
Babadan mahrum kalanlar anlar, babasızlığın ne anlama geldiğini!

BABAM!

Yaş ne olursa olsun,
Yeter ki babam olsun...
Bir köşede otursa da,

Hiç konuşmayıp baksa da,
Nefesi yeter insana.
Yüzlerine bakmak ibadet,
Hizmetlerine koşmak ibadet...
Büyüklerle saygı dinin gereği,
Anne, baba evin direği,
Yoklukları burkar yüreği,
Babasızlık kahr insana....
Babam küçükken öldü,
Annem de aynı...
Öksüzlük, yetimlik ayrı bir kaygı.
Hala alışamadım yokluklarına,
Yaşlansam da, dede olsam da..
“Babacığım” “Anneciğim” diyemiyorum,
Nazlanıp, kızıp, gülemiyorum.
Anne, baba kadar kimseyi sevemiyorum.....
Bir baba kokusu, bir anne sevgisi,
Dünyaları verirdim kalsaydı birisi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/933473/babalar-gunu-siirlerim.html>

İnsanlık Ağlıyor!

İnsanlık Ağlıyor!

Dünyada; gözyaşı var, dram var, kan var!
Mazlum susturulmuş, dindarlarda isyan var!
Be hey zalimler! Be hey hainler! Be hey hinler!...
Hani nerde inancı özgür beyinler?
Çin kan kusuyor, Dünya ateşte, insanlık ağlıyor!
İsrail kana doymuyor, yürek dağılıyor!
Suriye’de zulüm var, Irak kaosta.
Filistin esir olmuş, Salomon zulümde usta!
Bir tek Türkiye var, el uzatıyor mazluma.
“Medeni dünya(!)” sessiz bu duruma!
Allah’tan duam, bu kanda boğulursunuz!
Temenni ediyorum, dünyadan kovulursunuz!
Unutmayın, yakacak zalimi mazlumun ahı.
Zulüm sürdükçe, tahttan indirir şahı!

KAZIM ÖZTÜRK 05 TEMMUZ 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/936945/insanlik-agliyor.html>

Ah insanlık!

Ah insanlık!

Her yer harabe, her yer viran!
Bomba sesleri yükseliyor insan perişan!
Dayanır mı buna vicdanlar?
Feryad ediyor; kurt, kuş, çocuk ve bütün canlar!..
Yıkıntılar altında parçalanmış cesetler!
Kan akıyor sokaklar, caddeler, evler!
Ne ışık, ne aydınlık, ne lamba!..
Her yer kıyamet! Aldıran yok, bomba üstüne bomba!
Kur'an niçin indi? Sana, bana ne söyler?
Rehber değil miydi bize peygamber?
Oruçlarımız, Namazlarımız, hele Kur'an...
Bizden şikayetçi hepsi, lanet ediyor her an!
Zalime ses etmeyene Allah cezasını verecek!
Zalimle birlikte aymazlar da o ateşe girecek!

Kazım Öztürk 08 Temmuz 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/937629/ah-insanlik.html>

Huzura Özlem!

Huzura Özlem!

Ne'yleyim; kat kat beton dağlarını
Sevgiye, saygıya yer olmayınca!

İlmek ilmek örülen huzur ağlarını
Asmalı evlerde gül olmayınca!

Özlediğim komşuluk bağlarını,
Birbirine bağlayan el olmayınca!

Cins cins ürün veren üzüm bağlarını,
Küfelerle toplayan ben olmayınca!

Kazım Öztürk 06 Ağustos 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/944061/huzura-ozlem.html>

Gül'e Özlem!

Gül'e Özlem!

Çiçekleri severim, gülden ezel çiçek var mı?
Ben doğaya âşığım, gülden güzel çiçek var mı?
Gül alır, gül satarlar,
Gülü gül ile tartarlar, gülden demet yaparlar,
Gül, peygamber simgesi, gülden başka çiçek var mı?
Gül kokusu, misk kokusu! Gülden âlâ koku var mı?
Gül ile yıkasınlar beni, gülden güzel doku var mı?

KAZIM ÖZTÜRK 02 EYLÜL 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/949883/gul-8217-e-ozlem.html>

Ah Vefa!

Ah Vefa!

Gerçekten vefa nerede?
Yoksa bir semt ismi mi?
Veya bir anka kuşu mu?
Serap gibi görünen hayal mi?
Kendimizi aldatmayalım,
Avutmayalım da!
Nerede o samimiyet, içtenlik?
Dost deyince canını verecek!
Aşk deyince ölecek!
Kendisi için istediğini,
Dostu için de isteyecek,
Ahde vefa gösterecek!
Bir fincan kahve için,
Kırk yıl hatır güdecek,
Hayatını insanlığa hibe edecek!

Kazım Öztürk 21 Nisan 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/950387/ah-vefa.html>

Oyun İçinde Oyun!

Oyun İçinde Oyun!

Sığamadın mı? Koskoca dünya dar mı?
Ne bu zulüm? İnsanlığınız bu kadar mı?
Yetmiyor mu ekmek, su, içecek?
Canlara zulümle elinize ne geçecek?
Bana “ağdaşlık”tan söz etmeyin!
Maskeli tavırlarla ülke yönetmeyin!
Hani, dünyaya nizamat verecektiniz?
Hani, insanların gönlüne girecektiniz?
İlla, senin gibi mi düşünecekler?
Değilse hepsi mi ölecekler?
Bunca zamandır zalimler ülkeleri bölüyor!
Her yerde kan akıyor, masum canlar ölüyor!
Aldıran yok, beylerin(!) keyfi yerinde!
Keyifler keka, ensesi kalınlar av seferinde!
Gözü dönmüş caninin, karşısında duran yok!
Sürünüyor insanlık, hiç hesap soran yok!
Merhamet bardağını taşırmadı mı sahilde ölen çocuk?
Hiç ağlatmadı mı seni, açlık, susuzluk, yokluk?
Suriye bu zulmün son halkası, bilmem yarın neresi?
İslam’a savaş açmış dünyanın keferesi!
Bu savaş, alelade savaş değil bunu bil!
Haçlı savaşı devam ediyor, başkasını aklından sil!
Uyan, aç gözünü artık, kenetlen, birlik ol!
Yol Allah’ın yolu, diğerleri çıkmaz yol!

KAZIM ÖZTÜRK 04 EYLÜL 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/950521/oyun-icinde-oyun.html>

Yüreğim Yanıyor!

Yüreğim Yanıyor!

Dağlıca'dan acı haber var!
Hainler saldırmış, kahpece vurmuşlar!
Bu kadar cana, bu yiğitlere kıymışlar!
Bir yetkili eve doğru geliyor;
"Oğlunuz şehit oldu" haberini veriyor!
Duyun artık feryadı, dinleyin iniltileri!...
Her evde ateş, her yerde ağıt, her yerde figan,
Ortak bir ses yükseliyor; "Önce vatan!"
Yavuklular ağlıyor, bacılar inliyor, analar perişan!
Türkiye ayakta, millet sokakta, ellerde bayrak:
"Şehitler ölmez, vatan bölünmez" diye bağırarak,
inletiyorlar caddeleri.
Balkonlardan naralar yükseliyor;
"Yürüyün yiğitlerim, durmayın,
Vatanı hain ellere koymayın."
Evlerde albayrak, dillerde istiklal marşı,
Türkiye tek yürek, teröre karşı!
Terörü halk bitirecek, millet çözecek.
El birliğiyle hainlerin gırtlığına çökecek!
Olmaz değilse,
Herkes bir kenara çekilse;
"Bu benim işim değil, ben karışmam,
Öyle siyasi işlere bulaşmam,
Suyla sabunla uğraşmam..." dersen!
Sen bu vatanda oturup, caddesinden geçmiyor musun?
Bu ülkenin ekmeğini yiyip, suyunu içmiyor musun?
O zaman sorumlusun, sessiz kalamazsın,
Terörü bitirmek için ilgisiz duramazsın,
Vatan gemisinin su almasına bîgane olamazsın!

KAZIM ÖZTÜRK 08 EYLÜL 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951294/yuregim-yaniyor.html>

Elif

Elif

Nedir Elif?

İnancında; dimdik olmak,
Hayatında kula kulluk yapmamak,
“Emrolunduğu gibi dosdoğru olmak”,
Sıratı müstakinden başka yola sapmamak,
Elif; Kıyamdır, ayakta duruştur, kararlılıktır!...
Sözünün eri, evinin eri, eşinin ferî olmaktadır!
Bakarken elif, söylerken elif, yaparken elif!...
Elif; ilk olmaktadır, ön sırada durmaktır,
Baba olmak, eş olmak, kardeş olmak,
Sırdaş olmak, yoldaş olmaktadır!
Elif; kötülere hasım, hayırlara hısım olmak,
Gariplere hemdem, kimsesize tılsım olmaktadır!...
Elif; Komşusu açken tok yatmamak,
Kimseye yan gözle bakmamak,
“kendî için istediğini başkası için de istemek”,
Dünya çıkarı için kimseye küsmemektir!...
Elif, adam olmak, adam kalmaktır!
Elif; yaratana tam kul olmaktadır!

KAZIM ÖZTÜRK 11 EYLÜL 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951940/elif.html>

Gavurdan Dost Olur mu?

Gavurdan Dost Olur mu?

Türkiye'nin ekmeğini yer, suyunu içer,
Türkiye'den yardım görür, döner gavuru seçer!
Türkiye'de barıştan söz eder,
Gavurun yanında teröristin safına geçer!
Söyle bana gavurdan dost olur mu?

Bomba patlatır; "Müslüman patlattı" der,
"Bu meydan kanlı meydan" herzesi yer!
Türk bayrağı taşımaz, "barış" sözü eder!
Türkiye'yi bırakır, gavurun yanına gider!
Hiç gavurdan dost olur mu?

Aklını başına al, aç gözünü, uyuma!
Türkiye'ye ebedi düşmanlık var asla unutma.
Mesele ne şu, ne bu, sadece Türkiye!
Gavur, gavurluğunu yapıyor gerisi beyhude!
Ey Anadolum, ey Türkiye gavurdan dost olur mu?

KAZIM ÖZTÜRK 16 EKİM 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/960440/gavurdan-dost-olur-mu.html>

Siz Hiç Çocuk Oldunuz mu?

Siz Hiç Çocuk Oldunuz mu?

Siz hiç çocuk oldunuz mu?

Ülkesi elinden alınmış, huzuru gitmiş,

Annesi, babası ahirete göç etmiş,

Yiyecek ekmeği, içecek suyu bitmiş!

Bombayı oyuncak sanıp, mermilere kanmış!

Gece atılan füzeleri, gündüz tank paletlerini,

Silah namlularını ninni sanmış!

Siz hiç çocuk oldunuz mu?

Doymak nedir? Anne nedir? Baba nedir?

Ev nedir? Sevgi nedir? Şaka nedir? Bilmeyen,

Taşı yastık yapan, geceyi yorgan edinen,

Ayakkabı yerine yalınayaklığı, elbise yerine çıplaklığı... giyinen!

Kahvaltıyı rüyasında görmeyen,

Midesine sıcak çorba girmeyen,

Anne kucağı görmeyen...

Sahi siz hiç çocuk oldunuz mu?

KAZIM ÖZTÜRK 23 EKİM 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962457/siz-hic-cocuk-oldunuz-mu.html>

Kütükler

Kütükler

Hayat yaşayana, ölüye ne..
Konuşmalar, tavsiyeler dinleyene.
Duraklar, fasılalar bekleyene,
Göz, görene, köre ne..
Ölü; sadece yaşamayan değil,
Duymayan, görmeyen, bilmeyen...
Konuşmayı dinlemeyen..
Anlayış yoksunu,
İnanç fakiri....
Bakar körler, alıklar...
Var olduğunu bilemeyen,
İsimden, şekilden ibaret,
Kütük misali varlıklar..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/962914/kutukler.html>

Neden Olmasın?

Neden Olmasın?

Nedir paylaşamadığımız?

Nedir anlaşılamadığımız?

Sen, ben kavgası fayda sağlar mı?

Senin benden, benim senden farkım var mı?

Maske takarak sonuç alınmaz,

Boyalı sözlerle hedef bulunmaz!

Kalp atışlarımız aynı, kanımız benzer,

Sözümüz anlaşılır, canımız benzer.

Hep etten kemikteniz, her yanımız benzer!

Kazım Öztürk 31 Ekim 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964603/neden-olmasin.html>

Samimiyet Öldü mü?

Samimiyet Öldü mü?

Sen nesen? Kimsin? Nerelisin?
Halin nedir? Aç mısın? Tok mu?
Selam veren yok, hiç empati yok mu?
Gel, baş başa verelim, konuşalım,
Dertlerimizi dökelim, paylaşalım...
Bak gözlerime, neler söylüyor;
“Bende çok mesaj var, dinle” diyor!
Çekinme, ben de bir Allah kuluyum,
Rengime bakma, kılığım seni korkutmasın,
Dilimi anlamazsın ama, duygularımız susmasın.
Aynı dili konuşanlar hep çatışır,
Fakat aynı duyguları paylaşanlar anlaşır!
Hep kaybettik; kabukla uğraşmaktan,
Sahteye takıldık, sesimiz kısıldı konuşmaktan!
Gördüğümüz insanlara, şirinlikler yaptık,
Olduğumuz gibi görünmedik, gösterişe taptık!
“Ne var, ne yok” diyene; “Allah’a duacıyım” dedik,
Hiç samimi olmadık, hep yalan söyledik!
Ağladık, inledik, üzüldük... duyan çıkmadı,
“Beni anlayın” sözüne uyan çıkmadı!
“Paran var mı?”, zengin misin?” “makamın ne?” ...
Hep kabuk, hep madde, hep yaldız...!
Gönüller kırgın, kalpler küskün, ruh yalnız!

Kazım Öztürk 01 KASIM 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/964875/samimiyet-oldu-mu.html>

Ayna

Ayna

Ben asla ben değilim,
Sen de sen değilsin...
Bir Ben vardır bende benden içeri.
O'nu bulmak görev, hem de ilke,
Ara, tara, fikret, düşün hele;
Ben neyim? Nerden geldim, burası nere?
Ayna tutuyorum benliğime,
Özüme dönmek için,
Kendime gelmek için,
İnsan olmak için,
Adam kalmak için...
İçimden bir ses;
"Aynayı kirletme sakın,
Görüntüyle, yansıma çok yakın..."
Herkes bir ayna, her can ki,
Bir yanda ruh, şeytan öteki!
Her şey fani, hayatta Tek'i!

KAZIM ÖZTÜRK 14 KASIM 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/968481/ayna.html>

Dert Yumağı

Dert Yumağı

Sevmeyi bilemedim hiç,
Sevilmenin adı kaldı bende.
Aşk; dil ucunda mı? seste mi?
Kalbe inmeyen kelimeler mi?
Ucuz nesne mi?
Gözlerimi yumup,
Kalbine elimi koyup;
Sesini dinlemeyi,
Güzel sesinle şiir okumanı,
Bülbül gibi şakımanı,
İstiyorum.
Akşamlar geçmek bilmiyor;
Saatler sessiz,
Gece sessiz...
Odalar sensiz!
Sol yanım ağrıyor,
Yalnız ve kimsesiz!
Ağlıyorum, gözyaşımı silen yok,
Dert yumağı olmuşum,
“Derdin nedir?” diyen yok!

Kazım Öztürk 17 Kasım 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/969598/dert-yumagi.html>

İnanç Yeter!

İnanç Yeter!

Umut kapıları hep açık,
Umutsuz olmak yaraşmaz kula.
Düşünceler olsa da karmaşık,
İnançla açılır her kapı o kula!

Kazım Öztürk 20 Aralık 2015

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/979554/inanc-yeter.html>

BEYAZ SAYFA

BEYAZ SAYFA

Beyaz bir sayfa açıldı,
Kırmızı, yeşil, siyahlarla kirletmeyelim.
Çok değil üç yüz altmış beş gün,
El ele olup, barış ve sevgi verelim.
Her gün beyaz sayfa, her gün fırsatlar,
“Gel bunu değerlendir” bak fırsat var.
Geceler, gündüzler, haftalar, aylar...
Ömürler, hayatlar, fikirler, yıllar....
Temiz bir sayfa, temiz bir dünya,
Temiz bir toplum, temiz bir hülya...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/983234/beyaz-sayfa.html>

Ruhuna İn!

Ruhuna İn!

“Amma da güzel sesi var”..
Kur’anı güzel okuyorlar,
Ezanla coşturuyorlar...
İnsan dinlerken başka âleme dalar,
O kadar ki, dinleyeni gözyaşına boğar!
Bir de güzel davranış yarışması olsa,
En iyi dinleyen, en iyi anlayan...
Mesajları yerli yerince kavrayan.
Hani resulullah diyordu ya;
“Benim ahlakım Kur’an”
Onu içine sindir, uygula her an.
Rabbin emri; “Emrolunduğun gibi dosdoğru ol”,
Elif gibi dimdik, dal gibi rûkûda,
Mim olarak secdeyi bul!
Namaz seni kurtarmaz, Kur’an hiç...
Hac Mekke’de kaldı, tavaflı geç,
Zekat anka kuşu dillerde!
Kur’an ruhsuz okunur;
Baş daralınca sayfaları açılır,
Yüzüne bakılır, anlamadan kaçılır!
Uygulama mı dedin? O da ne?
Atam bunu yapmazdı, böyle yaptık senelerce!
Cumadan cumaya, okur geçerim,
Bir Yâsin’e bakar, bir de Tebarake seçerim!
Ne diyor bu âyetler, bana ne söyler?
Sevgilinin mektubu, sana ne söyler?

Kazım Öztürk 05 OCAK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/984585/ruhuna-in.html>

Aç gözünü, uyuma!

Aç gözünü, uyuma!

Uyanmazsan çok geç olur.
Dört taraftan sardılar seni,
Şuursuz olursan, hesabın güç olur!
Bölüp, parçalamak istiyorlar ülkeni!
Tarih boyu seni yemek istiyorlar;
Bedir'de, Uhut'da, Hendek'te...
Bütün Müslümanlar hedefte!
Balkanlarda, Çanakkale'de...
Hepsi bir arada, bir listede!
sen de birlik ol, dağınık olmaz.
Sana; "kafiri dost edinme" diyor,
Su uyur, düşman uyumaz!
Uyanmazsan, bu ülken de kalmaz!

Kazım Öztürk 07 OCAK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/985185/ac-gozunu-uyuma.html>

Adam Olamazsın!

Adam Olamazsın!

İlim yapan; vatana ihanet edemez,
Birliğe, kurşun atana destek veremez,
Üç beş katilin, peşinde gidemez.
Vallahi sen adam olamazsın!

Ekmek yediğin eli ısırır mısın?
Sana kapısını açana saldırır mısın?
Yurduna, yuvana haini doldurur musun?
Vallahi sen adam olamazsın!

“İlim ilim bilmektir” laf ile olmaz,
Ruhla beyin ayrı yerde durmaz,
Ruhsuz olanlarda ilim kalmaz.
Vallahi sen adam olamazsın!

Ölen teröriste ağıtlar yakmış,
Sağ olanlara madalya takmış,
Göz göre göre vatani satmış.
Vallahi sen adam olamazsın!

Kampanya yapmış, sergiler açmış,
İmzalar atmış, zehirler saçmış,
Boynuna boy boy yaftalar asmış.
Vallahi sen adam olamazsın!

İşi gücü yok, yalanlar söyler,
İftira atar, beyanlar söyler,
Erkekler yazar, bayanlar söyler,
Vallahi sen adam olamazsın!

Yüzü kızarmaz, utanmaz asla,
Beden belki sağlam ama gönüller yasta,
Ruh yaralı, kalp kara, akıl hasta.
Vallahi sen adam olamazsın!

Alkış tutar, ısıklık çalar, türkü çığırır,
Sorumluluk bilmez, anca bağırır,
Yardıma; hep ölüleri çağırır.
Vallahi sen adam olamazsın!

Taguttan, Firavundan medetler umar,
Gerçeğe kulak tıkar, batıla hedefler sunar,
Sevgiden kaçır, kötüye sedefler sunar.
Vallahi sen adam olamazsın!

KAZIM ÖZTÜRK 15 OCAK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/987679/adam-olamazsin.html>

Gurbet

Gurbet

Aslımdan uzak kıldılar beni,
Delik delik deldiler beni,
Bir gurbete saldılar beni;
Ah gurbet, vah gurbet!

Hicranı vuslatla aşalım,
Yokluktan varlığa ulaşalım,
Haydi sevgiliye kavuşalım;
Ah gurbet, vah gurbet!

Gurbet ıstırap, gurbet bir aş,
Gurbet sıkıntı, gurbet gözyaşı,
Vuslata götüren atlama taşı;
Ah gurbet, vah gurbet!

Her “la” bir gurbet,
Yokluk hala bir gurbet,
İmansızlık âlâ bir gurbet.
Ah gurbet, vah gurbet!

“İlla” gurbete elveda,
Söyle; “vuslata merhaba”,
At tekmeyi, kır, eyle berhava.
Ah gurbet, vah gurbet!

Kazım ÖZTÜRK 19 OCAK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/989027/gurbet.html>

Vurun!

Vurun!

Vurun yiğitlerim, hainlerin özüne vurun,
Vurun aslanlarım, kahpelerin gözüne vurun,
Vurun mehmetçikler kansızların yozuna vurun!
Vurun, vurun, bir daha vurun!
Vurun ki yok olup bitsinler,
Vurun ki def olup gitsinler!

Kazım ÖZTÜRK 27 OCAK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991282/vurun.html>

Belli Değil!

Belli Değil!

Elifi görsen mertek sanırsın,
Bilgisizsin, cehle varırsın,
Anlamadan, dinlemeden karar verirsin,
Senin ne ne olduğun belli değil!

Belgeyle konuşana uzanır dilin,
Kur'anı özümseyene engeldir elin,
Biliyorsanız eğer, bilgiyle gelin,
Âlim misin, cahil mi belli değil!

Önce dinle, sonra anla ve düşün,
İnsanları karalama, hüküm verme peşin,
Dalaleti bırakın, Kur'anda birleşin.
Ne dediğin hiç belli değil!

Her söze sazan gibi atlama,
Sabırlı ol, fevri olup patlama,
Bilirim diye kendini ispatlama.
Yanar döner misin, belli değil!

Kazım Öztürk 29 OCAK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/991899/belli-degil.html>

Yıkım Ekibi!

Yıkım Ekibi!

Sevgi dolu dünyayı,
Güzel güzel hülyayı,
Yerle bir etti,
Yıkım ekibi!

Gülen oynayan çocukları,
Muhabbetli kucakları,
Sevgiye mahrum etti,
Yıkım ekibi!

Kan içiyor, kan döküyor,
Ciğer yiyor, kalp söküyor,
Katliam yapıyor,
Yıkım ekibi!

Anneleri babaları ağlattı,
Nice masumların yüreğini dağlattı,
Eşleri dul bıraktı,
Yıkım ekibi!

Ruhları kararttı,
İşleri abarttı,
Yolları kapattı,
Yıkım ekibi!

Ses çıkaranları, bağırانları,
Haykırıp, imdat çağırانları,
“yapmayın” diye ağlayanları
Katlediyor yıkım ekibi!

Aklı erenlere, düşünce derenlere,
Birazaya gelenlere,
Sevgi verenlere
Bir şey yapamaz yıkım ekibi!

Ağlamanın zamanı değil,
Feryat etmenin anı değil,
Mücadele edersen,
Def olup gider yıkım ekibi!

Kazım Öztürk 02 ŞUBAT 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/992961/yikim-ekibi.html>

Ruhsuz Günler!

Ruhsuz Günler!

Günler var, haftalar var...
Hemen geçer mi kalıcı olanlar?
Bu ne?
Bu mu?
Hiç hürmet görmeyen,
İtilip kakılan,
 amar o lanı olan,
Devamlı hor görülen,
Durmadan dayak yiyen...
Kadınlarımızın günü!
Bu, Sevgililer Günü;
Adı güzel,
Ama ya içeriği?
İ i boş,
Ruhsuz,
Renksiz,
Dili ucu sözü!
Peki buna ne dersin?
Bu da; kahr yükü,
Gecesi acı,
Gündüzü gözyaşı,
Dert üstüne dert...
Anneler günü!
Ya bu?
Hayatta kalabilmek için,
Durmadan ko turan,
Ekmek parası için,
Namerde muhtaç olmayan,
Acıları içine akıtan,
Evinin dire i
 Babalar günü!"
Günler, günler, günler...
Ruhsuz günler,
İ i boş zamanlar,
Riya kokan anlar!
Maskeli sözler!
Vampir gözler!

Kazım  zt rk 14 ŞUBAT 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/996468/ruhsuz-gunler.html>

Bırakın Timsah Gözyaşlarını!

Bırakın Timsah Gözyaşlarını!

Bu manzara, dayanılmaz bir durum!
Ey Allah'ı sevenler, bu zulümleri durdurun.
Çadırlarda binlerce insan, binlerce can...
Hepsi perişan, hepsinde hicran!
Gözünüz o kadar mı körleştİ?
Kalbiniz katılaştı, vicdanınız korlaştı!
Hiç duygunuz kalmadı mı?
İnsanlık pusulanız hedefini bulmadı mı?
Ekmek için, su için hepsi sırada
Ey ümmeti merhume görün artık ölüm var burada!
Namazı camide bırakmayın,
Haccı arafat'ta satmayın!
Kırık gönüllere girin,
Ağlayan masumların gözyaşını silin.
Lafla Müslüman olunmaz,
Dil ucuyla insanlık bulunmaz!
Terörü bitirmezseniz, siz de bitersiniz,
Bu mazumlardan daha rezil duruma girersiniz!
Açın artık gözünüzü,
Kanmayın haçlıların tatlı diline, kaşına, gözüne.
Kulak verin, gönül verin Hakk'ın şaşmaz sözüne!
Onlar yüzüne gülerken, ardından kuyunu kazar!
Seni aldatmak için şarkı söyler, destan yazar!
Terör bütün herkesi yakıyor!
Kadın, erkek, genç, yaşlı... kanları akıyor!
Bırakın artık timsah gözyaşlarını,
Maskeleri atın, kucaklayın Müslüman kardaşlarını.

Kazım Öztürk 16 Şubat 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/997659/birakin-timsah-gozyaslarini.html>

Annem Çok Özlüyorum!

Anne Çok Özlüyorum!

Kaç yıl oldu gideli, boynu bükük bıraktın,
Takdir bu biliyorum, anne çok özlüyorum,
Bize veda ettin de, ciğerimizi yaktın,
Takdir bu biliyorum, anne çok özlüyorum!

Sözlerin nasihatın, hala canlı içimde,
Her cümlesi duruyor, heyecanlı biçimde,
Çok hüznü bir andı, öksüzlüğü seçimde,
Rahmetler diliyorum, anne çok özlüyorum!

Ben bugün annesizim, torunların ninesiz,
Neden sükut içinde, neden makberler sessiz?
Rabbim kulun kimsesi, değil bir can kimsesiz,
Gariplik soluyorum, anne çok özlüyorum!

Herkes, "anne" diyor da, ben sensiz yaşıyorum,
Şetaretli zamanda, acılar taşıyorum,
Sol yanımda tipi var, soğuktan üşüyorum,
Bîçare kalıyorum, anne çok özlüyorum!

Ekmeğimizi böler, kardeşçe pay ederdin,
Kavga ettiğimizde, üzülür "vay" ederdin,
Hedefe varmak için, okunu yay ederdin,
Hayale dalıyorum, anne çok özlüyorum!
Kazım Öztürk (ÖZTÜRKÇE) 06 Mayıs 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1003112/annem-cok-ozluyorum.html>

KELEBEKLER!

KELEBEKLER!

Her rengi; "Rab burada" der,
Her boyası Allah'ı söyler!
Tül misali kanatlar,
O heybetli gözler
O ilahi beyanatlar!
Söyle, Allah aşkına söyle
Kim verebilir bu rengi böyle?
Uçarken bir şeyler derler
Kanatlarını tevazu ile yere sererler!
Kelebek deyip geçme sakın
Her birinde ibret var
Kainatta her varlık Allah'ı fısıldar!

Kazım Öztürk 01 Nisan 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1010026/kelebekler.html>

TYB Muğla Gezisinde Okuduğum Şiirlerim

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

TYB Muğla Gezisinde Okuduğum Şiirlerim

Gezi boyunca her yazar, intibalarını, gezi ile ilgili görüşlerini, fikir ve düşüncelerini aktardı. Hepsinden alınacak dersler, ibretler vardı. Öyle ya yolculuk; konuşmadan, sohbet etmeden, hasbihalsiz olur muydu? Bu yönüyle yazarlarla seyahat güzeldir! Bu açıdan her yıl yapılan; “Yazılacak Çok Şeyimiz Var” kültür gezisine katılmaktan memnunluk duyuyorum. Benim gibi tüm yazar arkadaşların da aynı duygular içinde olduğunu biliyorum. Gezinin, sıkıcı, yorucu olmaması için bir veya iki kere konuşma fırsatı bulanlar oldu. Bendeniz de iki kere konuşanlar arasındaydım. İkinci konuşmamı, yazmış olduğum şiirlere ayırdım;

Donmayan Ne Kaldı?

Kar mı yağdı? Elleriniz mi buydu?
Ne kar yağdı, ne eller üşüdü!
İnsanlık iflas etti, fikirsizlik buydu!
Her şey donmuş;
Zihin, dimağ beyin! ...
İnançlar buz tutmuş,
Samimiyeti maskeler yutmuş!
Ruhtaki donma daha derin!
Gülmek istiyorum, suratlar donuk.
Bakmak istiyorum, bakışlar sönük!
Empati denen bir şey vardı,
“Em” yok olmuş, “patı” yanık!
“ver elini” desem, eller kurşun!
“sevgi” sözü, kenarda dursun...
Aile buz tutmuş; çocuklar üşüyor!
Baba donuyor, anne buzdağı aşıyor!
Güneş girmez olmuş hanelere;
Bireyler ruhsuz yaşıyor!

Siz Hiç Çocuk Oldunuz mu?

Siz hiç çocuk oldunuz mu?
Ülkesi elinden alınmış, huzuru gitmiş,
Annesi, babası ahirete göç etmiş,
Yiyecek ekmeği, içecek suyu bitmiş!
Bombayı oyuncak sanıp, mermilere kanmış!
Gece atılan füzeleri, gündüz tank paletlerini,
Silah namlularını ninni sanmış!
Siz hiç çocuk oldunuz mu?
Doymak nedir? Anne nedir? Baba nedir?
Ev nedir? Sevgi nedir? Şaka nedir? Bilmeyen,
Taşı yastık yapan, geceyi yorgan edinen,
Ayakkabı yerine yalın ayaklığı, elbise yerine çıplaklığı... giyinen!
Kahvaltıyı rüyasında görmeyen,
Midesine sıcak çorba girmeyen,
Anne kucağı görmeyen...
Sahi siz hiç çocuk oldunuz mu?

Şiirlerimin tamamı; antoloji.com’da mevcuttur. Google’dan; “Kazım Öztürk Şiirleri” diye girerseniz, tüm şiirlerimi bulabilirsiniz. (16 NİSAN 2016)

Kaynak:

KUTLU DOĞUMA KUTLU SÖZLER!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

KUTLU DOĞUMA KUTLU SÖZLER!

Kutlu doğum haftasında; Türkiye’den, yurt dışından güzellikler yansıyor! İnanan insanlarımız, sevgililer sevgilisi Hz. Peygamberin hayatını en duygulu biçimde anlatmak için etkinlikler yapılıyor! Sevgililer sevgilisi Hz. Muhammed (SAV)’in doğum yıl dönümünü kutluyoruz! O’nu ne kadar övmeye kalksak, bu hususta neler desek azdır. Mesele konuşmaktan öte, O’nun dedikleri istikamette gidiyor muyuz? O’nun sünnetine sımsıkı sarılıp, “Temiz Toplum” un oluşmasına katkı sağlıyor muyuz? “ağzı olan konuşur” diyoruz. Halbuki, laf ile peynir gemisi yürümüyor.

Her konuşmamızda, resulullah’ın adı geçtiğinde elimizi kalbimizin üstüne koyup, başımızı yana yıkıp, sevgi gösterisi yapıyoruz! Sonra? Sonra ne yapıyoruz? Konuşmalar bitince, herkes dağılınca; “köylü köyüne, yolcu yoluna” kabilinden, yine yanlışlar, yine İslam’a aykırı tutumlar, yine Resulü üzen ve kemiklerini sızlatan uygulamalar!... Kur’an uygulama istiyor. Allah, uygulama istiyor. Peygamber, uygulama istiyor. Uygulamasız İslam, İslam değildir. Beklenen

Dilara hep nuruna pervane kıl da beni,
Âşığı sevginin narına yakmaya gel!
Gözlerinden gayrıya bîgâne kıl da beni,
Kerem et, Mansur gibi dârına çekmeye gel!

Ey! Çölünde bir öksüz divane olduğum yar,
Serapa hasretiyle bir ömür dolduğum yâr,
Tâ elest meclisi’nde hüsnünü bulduğum yâr,
Zincirine bağlıyım, halime bakmaya gel!

Kadid olmuş bir gülüm, dalımdan tutmaz mısın?
Şu bîçare kemlere merhamet etmez mısın?
Bir tek tebessümünle rauha can katmaz mısın?
Aşkının şarabını ülkeme dökmeye gel!

Susuz kaldım dağında, dört yanım yâd u ağyar,
Gezdirme hasretinle bu canı diyar diyar,
Efgânımı bulutlar ve dahi taşlar duyar,
Affının sancağını burcuma dikmeye gel!

Duymaz mısın, titretir hem arzı, arşı âhım,
Ey gül yüzü uğruna kurban olduğum şâhım,
Şimdi tahtından olmuş bir garip padişahım,
Âlemi viran eden şu zulmü yıkmaya gel!

Ne olur tut elimden, ayağa kaldır beni,
Yalvarırım ne olur, katına aldır beni,
Aşkınla çalkalanan ummana daldır beni,
Âb-ı hayat misali gönlüme akmaya gel!

Gel artık ey Dilara, yoruldum “gel” demekten,
Yoruldum, “gözlerimin yaşını sil” demekten,
Daha zor şey var mıdır hasretle beklemekten?
Dilara, şimşek gibi ufku da çakmaya gel!

Dilara, solmaz gülün, sen Habib-i Hüdasın,
Hem tükenmez vefasın, bütün derde devasın,
Gönüller sultanısın, Muhammed Musatafa’sın,
Gel, gönüller tacını başına takmaya gel! (Ahmet Efe) (19 NİSAN 2016)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1014669/kutlu-doguma-kutlu-sozler.html>

GÖNÜL PENCERESİ!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

GÖNÜL PENCERESİ!

Şiir; gönül penceresinden bakış! Şiir; gönül dünyasına dalış! Şiir; bazen tatlı, bazen hüzünlü haykırış! Zor mu gönle girmek? Tatlı kelam eylemek, gönülleri fethetmek, kaleleri içten fethetmek! Evet, şiir böyle bir şey! Haydi öyleyse gönül deryasına dalalım;

Arayış!

Eski Arnavut kaldırımlarını,
El feneriyle,
Yağmur altında ıslanarak,
Yaptığımız komşu ziyaretlerini,
Yol boyundaki iğde kokularını,
Çayda akan temiz suyu,
Kurbağa bağırtılarını,
Arıyorum!
Zambakları, sümbülleri,
Şebboyları, akşam sefalarını,
Kuş ağızlarını,
Yıldızları,
Menekşeleri...
Arıyorum!
Sulandığı zaman,
Boram boram kokan,
Seginin temiz havasını,
Cila yapıldığı zaman,
Toprak kokularını,
Ciğerlerime çekmek istiyorum..
Eriklerin çiçek açmasını,
Kayısının çağlasını,
Güllerin kokusunu,
Arıların vızıltısını,
Kelebeklerin uçuşunu...
Arıyorum!
Tandırdaki mis kokuyu,
Tandır böreğini,
Düşmeyi,
Annemin sıcaktan al al olmuş yanağını,
Arıyorum!
Körebe oynamayı,
İp atlamayı,
Saklambaçla saklanmayı,
Top koşturmayı,
Birlikteliği,
Arıyorum!
Ayağımı toprağa basmak,
Toprağı koklamak,
Toprağı avuçlamak...
İstiyorum!

Aşk, kuru bir söz değil!

Aşk; kuru bir söz değil, yaşanması bir hayat!
Vücutta dolaşan kan, yediğimiz ekmek,
Her şey, her mekan, her diyar...
Aşksız kalmak, aşsız kalmaktır hey hat!

Aşk, âşıklara sor onlar iyi bilir,
Sözün bittiği yerdir aşk!
Gözün görmesi, elin tutması...
Daha neler var aşkta!
Kalpler aşkla çarpar, kulak aşkı duyar,
Akıl aşk ile anlam kazanır!
Sen hiç âşık oldun mu?
Her âşık; gerçeği bulandır,
Her insan âşık olandır!

Ayrılık!

Ayrılık buruk bir şey; yedi harf, üç kelime.
Sevgi; sıcak ifade, huzur verir gönlüme!
Gidene; ağlamak, gözyaşı dökmek...
Belki umutsuzca beklemek!
Hepsi duygusal, hepsi geçici,
Hamasetle ne geçiyor elime?
Temel sağlamsa bina sağlamdır!
Temeli oluşturan; sevgidir, imandır!

Babam!

Yaş ne olursa olsun,
Yeter ki babam olsun...
Bir köşede otursa da,
Hiç konuşmayıp baksa da,
Nefesi yeter insana.
Yüzlerine bakmak ibadet,
Hizmetlerine koşmak ibadet...
Büyüklerle saygı dinin gereği,
Anne, baba evin direği,
Yoklukları burkar yüreği,
Babasızlık kahr insana....
Babam küçükken öldü,
Annem de aynı...
Öksüzlük, yetimlik ayrı bir kaygı.
Hala alışamadım yokluklarına,
Yaşılsam da, dede olsam da..
"Babacığım" "Anneciğim" diyemiyorum,
Nazlanıp, kızıp, gülemiyorum.
Anne, baba kadar kimseyi sevemiyorum.....
Bir baba kokusu, bir anne sevgisi,
Dünyaları verirdim kalsaydı birisi...

Belki

Bugün sağlamız, ya yarın?
Şu an sağlıklıyız, ya bir saniye sonra?
Belki kötürüm, belki çolak, belki ama...
Belki beyin özürlü, belki bir travma,
Nasıl düşünebiliriz ki bunları?
Hayat denilen bir muamma.
Belki; vardır, belki de yok,
İyi bir hayata sahip olalım,
Geleceğimizi garanti kılalım,
Garantine garantin var mı?
Bil ki bunları söyleriz,
Belki hayal kurar döneriz...
Ömür yeter mi yetmez mi bilmeyiz,
Belki sağ, belki de ölür gideriz...

Beyaz Sayfa!

Beyaz bir sayfa açıldı,
Kırmızı, yeşil, siyahlarla kirletmeyelim.
Çok değil üç yüz altmış beş gün,
El ele olup, barış ve sevgi verelim.
Her gün beyaz sayfa, her gün fırsatlar,
“Gel bunu değerlendir” bak fırsat var.
Geceler, gündüzler, haftalar, aylar...
Ömürler, hayatlar, fikirler, yıllar....
Temiz bir sayfa, temiz bir dünya,
Temiz bir toplum, temiz bir hülya...

Bir Avuç Sevgi

Çık dışarı, bak etrafa, neler var? ...
Gör insanları, kokla doğayı,
Dokun sevgiye, topla onları...
Gez, dolaş, seyret dünyayı,
İncele, düşün ince hesabı,
Nasıl olmuş, bu düzen ne?
Kim ayarlamış bunları?
Yaklaştıran, birleştiren onca olanları,
Hepsinin altında bir avuç sevgi...
Kendine bir bak, içe dön denetle..
Kol kola girenler, selamlaşanlar...
Güler yüzle kelamlaşanlar,
Bir adım, iki adım, koşar adım koşanlar...
Bunları iten güç; bir avuç sevgi...
Aile ortamı, kardeşlik duygusu...
İnsanlık kavramı, barış vurgusu,
Hepsinin içinde bir avuç sevgi...
Yaratanın ilkesi,
Dinin sözü,
Kelamın özü;
Bir avuç sevgi...

(23 NİSAN 2016)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1016017/gonul-penceresi.html>

ÜLKE GEMİSİ SU ALMASIN!

KAZIM ÖZTÜRK

ÖZTÜRKÇE

kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÜLKE GEMİSİ SU ALMASIN!

Necip Fazıl merhum, Sakarya Türküsü'nde; "Yokuşlarda Susamak" tabirini kullanır. Evet, Türkiye'yi durmadan yokuşlarda susatmak, sıkıntı üstüne sıkıntı verdirmek, attığı taşın ileri gitmemesi için her türlü oyunu oynamak, akla hayale gelmeyen ayak oyunları içinde olmak, yalanı, hileyi, iftirayı, masum insanları karalamayı marifet saymak... gibi daha sayamayacağım bir çok numaralarla kündeye getirmek, pes ettirmek istiyorlar!

Çanakkale'de, daha 15'indeki çocuklar, okullarından cepheye giderek; "vatan elden gitmesin, bu cennet yurda namahrem eli değmesin de ben ya şehit, ya da gazi olayım" anlayışıyla savaşa gülerek gitti! Annelerimiz, yavrularının başına kına yakarak savaşa, vatan savunmasına gönderdi kınalı kuzularını!

Fatma Bacılar, Şerife Bacılar, Nene Hatunlar, Sütçü İmamlar, Şehit Kamiller... iman yurdu, islam yurdu, cennet vatanın düşman eline, hainlere, Haçlı sürülerine, Ermeni palikaryalarına peşkeş çekilmemesi için, çocuğunun üstüne örtmesi gereken battaniyeyi, ıslanmasın diye mermilerin üstüne örten, Fransız gavurunun, başı örtülü bacımın örtüsünü açmak için yaptığı hakaretlere tahammül edemeyerek kahramanlık destanı yazan, gavur bayrağını Türk kalesinde dalgalandırmamak için ölümü göze alan yiğitlerimiz, atalarımız, büyüklerimiz, eli öpülesi değerli vatanseverler, saygıyla eğildiğim ve duadan eksik etmediğim şehitlerimizin mücadelelerini bir kenara atabilir miyiz? Bu yapılanları; "Türkiye ilerlemesin, yeter ki kaos olsun, şehitlerden bana ne, ben rantıma bakarım" diyerek o şehitlerimizin kemiklerini sızlatmaya hakkımız var mı?

Haçlılar, durmuyor! Misyonerler, Siyonistler... bizim özümüzü çürütmek, islami hassasiyetlerimizi yok etmek, bizi Kur'andan uzaklaştırmak için her türlü hileye başvuruyor! Onların hilelerini biliyoruz! Biliyoruz da ne gibi tedbir alıyoruz? Neler yapıyoruz? Nasıl bir yol izliyoruz?

Kur'an; "Müslümanlar ancak kardeşler, müslümanların arasını düzeltin", "bir fasık haber getirdiği zaman araştırın", "gıybet etmeyin, iftira atmayın, birbirinizin ayağını kaydırmayın...." Diyor. Biz ne yapıyoruz?

Düşmanın hilelerini bildiğimiz, şeytanın aldatmasından haberdar olduğumuz halde onun kucağına oturuyor, ocağına odun taşıyoruz! Birbirimizi gammazlamaktan, birbirimizin boynunu vurmaktan zevk alıyoruz! "kahrolsun düşman" diyor, düşmanla işbirliği içine giriyoruz! Sevgili peygamberimiz; "kişinin namazı size aldatmasın" buyuruyor. Ama biz; namaz kılıyor, her yıl hacca gidiyor..." diyerek, uygulamalarına, insani ilişkilerine bakmadan körü körüne o kimselere iş, makam ve mevki teslim ediyoruz!

Akıllı hareket etmez, ferasetli davranmazsak bindiğimiz vatan gemisinin batması haktır! Eğer Türkiye, ayaklarımızın altından kayar da, düşman eline geçerse yandığımızın resmidir! Akıllı olalım, Âdem'i ağlatmayalım, elimizdeki güzellikleri çirkinleştirmeyelim. Gül bahçesine kangal dikenleri dikmeyelim!

Gün, birlik, beraberlik günü! Konuyu, sadece Erdoğan konusu, AK PARTİ meselesi yapmayalım. "Erdoğan gitsin de ne olursa olsun" anlayışı yanlış! Artık parti çekişmelerini, kısır tartışmaları bir kenara bırakalım. Bakın Mevlana bu hususta ne diyor;

Beri gel, daha beri, daha beri.

Bu yol vuruculuk nereye dek böyle?

Bu hır gür, bu savaş nereye dek?

Sen bensin işte, ben senim işte.

Ne diye bu direnme böyle, ne diye?

Ne diye aydınlıktan kaçır aydınlık, ne diye?

Topumuz bir tek olgun kişiyiz, bir tek,

Ne diye böyle şaşı olmuşuz, ne diye?

Zengin yoksulu hor görür, ne diye?

Sağ soluna yan bakar, ne diye?

İkisi de senin elin, ikisi de,

Peki, kutlu ne, kutsuz ne?

Topumuz bir tek inciyiz, bir tek.

Başımız da tek, aklımız da tek.

Ne diye iki görür olup kalmışız?

İki büklüm gökkubbenin altında, ne diye?

Sen habire gevele dur bakalım,

Habire 'usul boylu birlik çam ağacı' de,

Sonu nereye varır bunun, nereye?

Şu beş duyudan, altı yönden
Varını yoğunu birliğe çek, birliğe.
Kendine gel, benlikten çık, uzak dur,
İnsanlara karıl, insanlara,
İnsanlarla bir ol.
İnsanlarla bir oldun mu bir madensin, bir ulu deniz.
Kendinde kaldın mı bir damlasın, bir dane.

Dünyada nice diller var, nice diller,
Ama hepsinde anlam bir.
Sen kapları, testileri hele bir kır,
Sular nasıl bir yol tutar, gider.
Hele birliğe ulaş, hır gücü, savaşı bırak,
Can nasıl koşar, bunu canlara iletir.
Aynı şekilde Bestami Yazgan da şu ifadelerle birlik için çaba göstermemiz için seslenir;
Çiçeklerle hoş geçin,
Balı incitme gönül.
Bir küçük meyve için
Dalı incitme gönül.

Konuşmak bize mahsus,
Olsa da bir güzelsüs,
'Ya hayır de, yahut sus,'
Dili incitme gönül.

Sevmekten geri kalma,
Yapan ol, yıkan olma,
Sevene diken olma,
Gülü incitme gönül.

Başın olsa da yüksek,
Gözün enginde gerek,
Kibirle yürüyerek
Yolu incitme gönül.

Mevlâ verince azma,
Geri alınca kızma,
Tüten ocağı bozma,
Külü incitme gönül.

Dokunur gayretine,
Karışma hikmetine.
Sahibi hürmetine
Kulu incitme gönül. (29 NİSAN 2016)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1017328/ulke-gemisi-su-almasin.html>

Ruhsuz Günler ve Anne Şiirleri!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

Ruhsuz Günler ve Anne Şiirleri!

Bugün, Şiir dünyamdan seslenmek istiyorum:

Ruhsuz Günler!
Günler var, haftalar var...
Hemen geçer mi kalıcı olanlar?
Bu ne?
Bu mu?
Hiç hürmet görmeyen,
İtilip kakılan,
Őamarođlanı olan,
Devamlı hor görülen,
Durmadan dayak yiyen...
Kadınlarımızın günü!
Bu, Sevgililer Günü;
Adı güzel,
Ama ya içeriği?
İçi boş,
Ruhsuz,
Renksiz,
Dili ucu sözü!
Peki buna ne dersin?
Bu da; kahır yükü,
Gecesi acı,
Gündüzü gözyaşı,
Dert üstüne dert...
Anneler günü!
Ya bu?
Hayatta kalabilmek için,
Durmadan koŐturan,
Ekmek parası için,
Namerde muhtaç olmayan,
Acıları içine akıtan,
Evinin direği
"Babalar günü!"
Günler, günler, günler...
Ruhsuz günler,
İiboŐ zamanlar,
Riya kokan anlar!
Maskeli sözler!
Vampir gözler!

Yüreğimi Yaralar!

İstemem olmasın bu günler,
Silin tarihten isimlerini!
Skn atın bu günlerin resimlerini!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğerisi babalar!

Kimse; sıvazlamasın sırtımı, okşamasın başımı,
Yapmasın kimse bana ekmeğimi aşımı!
Arıyorum durmadan anlayın telaşımı!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğerisi babalar!

Dün rüyamda gördüm seni baba;
Kucağını açmış, “gel oğlum” diyordun!
Seviyor, kokluyor, öpüyordun...!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

Anneler, merhametin, sevginin zirvesi,
Ne büyük şey annelerin karşılıksız vermesi!
Yorulup da, “yorulmadım” demesi.
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

“Baba”, “Anne” dedikçe adamlar,
Kafam zonklar, gözüm yaşarır,
Sol yanımdan bir şeyler damlar!
Yılın iki günü yüreğimi yaralar;
Biri anneler günü, diğeri babalar!

Anne, Seni Çok Özledim!
Ne olurdu yanımda olsaydın,
Bir köşede oturup, benimle konuşsaydın,
Bir bakışın, bir gülüşün yeterdi,
O sabırlı halin, metanetinle kalsaydın,
Bizlere kol kanat gerseydin..
Çok arıyorum seni anne.
Anne hakkı ödenir mi hiç?
Bana kan verdin,
Canından can verdin,
Yemedin yedirdin,
Giymedin giydirdin,
İçmedin içirdin...
Seni çok özledim anne.
Allah’ın sevgili kuluymuşsun,
Seni yanına aldı götürdü.
Oralar rahat mı anne?
Gidenler gelmiyor,
Sen yoksun ya, babam da yok,
O da senin gibi gitti,
Bir daha gelmedi,
Onunla görüşüyor musun?
Dünyayı konuşuyor musun?
Burada rahat değildiniz,
Ya orada, orada rahatınız iyi mi?
Çok küçükken beni bıraktın anne,
Şimdi hayalini bile hatırlayamaz oldum,
Ne olur bir kere rüyamda olsun göster yüzünü,
Hiç olmazsa rüyada koklayayım,
Ellerini elime alıp doyasıya öpeyim,
Kucağına yatıp, nazlanayım,
Yüzüne doyasıya bakayım,
Anne! .. Anne! ..
Haydi gel desem gelemezsin biliyorum,
Sana Allah’tan rahmet diliyorum,
Seninle Cennette buluşmak istiyorum.

Anacığım!
Eli nasırlı, başı yaşmaklı
Gözü, gönlü tok anacığım.
Dünyaları besleyen,
Rüyaları süsleyen,
Senin gibi yok anacığım.
Suçları bağışlayan,
Öfkeleri dışlayan,
Sevgiyle kucaklayan,
Saygıyla kal anacığım.

Anne Özlemi!

Ben küçükken öldü,
Ona doyamadım.
Herkes; “anne” derken,
Anne kokusunu çekerken,
Ben yalnızları oynadım,
Çocuklar annelerini izlerken!
“Anne” nasıl bir şey?
Gülen yüzü var mı?
Ara sıra kızar mı?
Ben üzülsem o da üzülür mü?
Beni görünce gözleri parlar mı?
Sıkıntımından o da ağlar mı?
Ah kahr yükü annem!
Yüzünü unuttum biliyor musun?
O nazlı, o sevecen, o tatlı...
Sana bir mezar taşı bile yaptıramadım!
Şimdi mezar yerin kayboldu!
Mezarına gittiğimde,
Rastgele mezarını ziyaret ediyorum!
Sana mezar taşını reva görmediğim için
Kendime kahrediyorum!
Anne, ne olur rüyama gir, bana seslen;
“Oğlum sana kızgın değilim,
Sen o zaman küçüktün,
Çalışmıyordun, paran yoktu!
Daha onbeşinde bile değildin.”
Anne yüreği işte, hemen yumuşar,
Affedicidir, göz yumar, bağışlar!
Fakaf ben kendimi affetmiyorum,
Ben küçük de olsam, büyüklerim vardı,
Onlar çalışıyorlardı...
Neyse anne, söyle beni affettin mi?
Senden duymak istiyorum.
Biliyorum kul hakkı yücedir,
Bağışlanmazsa evlatların hali nice dir!
Biliyor musun bu gün kadınlar günü!
Senin günün, tüm kadınların günü...
Rahat bilmeyen,
Yüzü gülmeyen,
Sevgi görmeyen kadınların günü!
Anne bu, aynen senin hikayen! (07 MAYIS 2016)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019480/ruhsuz-gunler-ve-anne-siirleri.html>

Anne, Rüyama Neden Girmiyorsun?

Anne, Rüyama Neden Girmiyorsun?

Kaç yıl oldu aramızdan ayrılalı,
Bir gün olsun rüyama girmedin!
Yüzünü unuttum biliyor musun?
O, al al olmuş yanaklarını,
Yorulunca belini tutmanı,
“oğlum çok yoruldum” demeni,
Çocukların için saçını süpürge etmeni,
O koskoca bağın, bahçenin içinde,
Tek başına, yılmadan çalışmanı...
Özledim!

Anne, anneciğim,
Bana kızgın mısın?
Neden özletiyorsun?
Biliyor musun,
Mezarına geldiğimde;
Anne kokusu hissediyorum,
Ne güzel şey, anne kokmak,
Ne tatlı his; anne olmak!
Anne, anneciğim!
Yarın anneler günü;
Bana ne; anneler gününden,
Babalar gününden.
Annemin günü bir güne sığmaz ki,
Babalara sevgi bir anlık olmaz ki!
Anne!
Sahi, babam da rüyama girmiyor!
O da mı kızgın bana?
Ama ben ne yaptım anne?
Sen de, babam da rüyama gelmiyor;
Ben size hiç karşı gelmedim,
Bir gün olsun “öf” bile demedim.
Sizin ağlamanıza dayanamazdım,
Emrinizden dışarı çıkmazdım.
Ne olur anne;
Benim, çocuklarımın rüyasına gir;
“ben sizin babaannenizim, sizi çok özledim”
Deyiver anne.
Onlar, babaannelerini çok merak ediyor,
Durmadan; “ah babaannemiz olsaydı” diyor.
Anne!
Sevmiyorum; anneler gününü,
Neden seveyim?
Yanımda sen yoksun, babam da yok...
Sizin olmadığınız gün yere batsın!

Kazım Öztürk 06 Mayıs 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1019582/anne-ruyama-neden-girmiyorsun.html>

İşte Batı!

İşte Batı!

“Medeniyet” denilen bu mu sizce?
Teröre prim vermek mi edepsizce!
Kandıramazsın “demokrasi” talanlarıyla,
Maval okumasın Batı; “insanlık” yalanlarıyla!
Ne zaman bitecek bu terör?
Hani nerde huzur? Nerde barış?
Yıllar oldu barışa ulaşamadık bir karış!
Senin “barış”ın; “petrolü ben içeyim,
Para bende olsun, insanların ırzına geçeyim..
Yamyamları yanıma alıp, ülke seçeyim,
Simonlara, Salomonlara, altını, gümüşü saçayım,
Ne kadar Müslüman varsa hepsinin kanını içeyim..
Ben yöneteyim dünyayı, bana muhtaç olsun insanlar,
Kur’an kaldırılsın, baykuşlar ötsün kubbelerde, sussun ezanlar,
Camileri kilise yapayım, içine sıra koyayım, çalınsın çanlar!
Müslümanlar; yalnız namazlarını kılsın, oruçlarını tutsun,
Ne verilirse yesin, “mücadele”yi unutsun!
Bir kenarda otursun, etliye, sütlüye karışmasın,
Sakın yönetime soyunmasın, ülkelerle yarışmasın!
Ülke yönetmek ne kelime, siyasetin “s” sine sapmasın,
Osmanlı mı? “o hasta adam” asla bu yolu yapmasın!
Bizim en büyük düşmanımız; İslam, Türkler ve Türkiye,
Kabul edemeyiz bunu, en büyük idealimiz “Türk”ü ye!
İşte batı bu;
Özümüzü yitirdiğimiz,
Ruhumuzu bitirdiğimiz,
İdeallerimizi mezara yatırdığımız!

Kazım Öztürk 14 Mayıs 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1021559/iste-bati.html>

ÂŞIKLARA ÖLÜM, DÜĞÜNDÜR!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

ÂŞIKLARA ÖLÜM, DÜĞÜNDÜR!

Allah’a ne kadar şükretsem, ne kadar hamdetsem yine de az! 13 kitap hazırlamayı nasip etti! 14. Kitabım; “Âşıklara Ölüm Düğündür” de hazır durumda! İşte o kitabımdan kısa bir bölüm;
Ölüm; son nokta değil, üç noktadır! Ölüm, ansızın gelir! Ölüm; son uyku değil, son uyanıştır!

Bir gün olur, götürürler evinden,
Allah’ın adını bırakma dilinden,
Kurtuluş yok Azrail’in elinden,
Dünya kadar malın olsa ne fayda!

Hayat sistemi. Zamanı gelen doğuyor, zamanı gelen ölüyor. Yüce yaratan, şaşmaz olan bu sistem çerçevesinde hükmünü icra ediyor. Ölüm kaderdir. Ölümden kaçmak mümkün değil. Kimse, doğma konusunda yetkiye sahip değil. Kimse, anne ve babasını seçmekte de özgür değil. Yine aynı şekilde; ırkını, vatanını, ülkesini, dilini, dinini...seçme hususunda da yetkili değil.

Eğer anne ve babamız Müslümansa, Müslüman olarak dünyaya geliyoruz. Başka bir dinden isek, o dine göre doğuyoruz. Ta ki; ergenlik (mükellef) çağına gelinceye kadar. Bu yaşa geldikten sonra artık; yaptıklarımızdan, anne ve babalarımızın yaptıklarından, etrafımızın hal ve hareketlerinden sorumlu oluyoruz. Şayet zamanında anne ve babalarımız; Müslüman olmakla birlikte uygulamalarında İslam’a uymayan hususlar varsa, onlara müdahale etmek görevlerimiz arasında sayılıyor.

Yaratıcı; bu dünya hayatımızın düzenli gitmesi, yanlışlara düşülmemesi, zikzak çizilmemesi... için “kanun” ortaya koymuştur. Bu kanunun daha iyi kullanılması, daha iyi uyulması yönünde “Yönetmelikler” ihdas etmiştir. Önce böyle bir Kanunu kabulleneceğiz. Kanunu kabullenmeden uymamız söz konusu olamaz. Kanunu kabullenmeye de mecburuz. Zira başka kanun yok. Şunu dememizin bir anlamı yok;

“Ben bu kanunu benimsemiyorum, bu kanuna uygun hareket etmiyorum, etmeyeceğim.” Farz edelim böyle dedik veya kanuna kafa tuttuk; gerçekten bu kafa tutuşumuz samimi mi? Yoksa ilerde geri dönüş mü yapacağız? Veya benimsemediğimiz kanuna ve kanun koyucuya kafa tutmak, isyan etmek, karşı gelmek, dediklerini yapmamak... gibi bir durumda kanun koyucu;

“Madem öyleyse benim arazimi terk et, başka, benim olmadığım bir araziye git!” deme hakkına sahip. Yaratıcının kanununa uymamakta ısrar ettiğimiz vakit, şunu da diyecektir, demesi normal;

“Eğer benim kanunlarıma uymayacaksan, inanmayacaksan, benim dediklerimi yapmayacak, bana karşı geleceksen...verdiğim rızıklardan kullanma; karnını doyuracak yiyeceklerden yararlanma, çeşit çeşit giydiğin elbiseleri giyme, aldığın nefesin parasını ver, kullandığın güneşin ücretini öde, sana göz verdim; rahatça bakıyor, dünyadaki güzellikleri temaşa ediyor, renklerin zevkine varıyorsun! Burnun sayesinde; her kokuyu hissediyor, güzelliklerinden haz alıyor, nefes alıp verirken bu organ sebebiyle sıkıntı çekmiyorsun! Kulakların her sesi duymakta adeta bir anten gibi! Duyamadığın zaman rahatsızlanıyor, haşinleşiyorsun! Ellerin sanki bir kepçe gibi! Her arzu ettiğini hiç düşünmeden, hiç problem yaşamadan alıp tutabiliyorsun! Ayaklarınla da; her istediğin yere gidiyor, her arzu ettiğin şehre ayak basıyor, icabında koşuyor, zıplıyorsun! Kalbin doğduğu andan itibaren saat gibi çalışıyor! bir an bile; “ben yorulduğum artık dinleneceğim” demiyor! Mide öyle, akciğerlerin öyle, bağırsaklar, pankreas, karaciğer... hepsi verdiğim görevleri tam ve eksiksiz yapıyor! Gelelim beyne; bütün hareketlerini merkezi beyin! Dünyada yapılan bütün icatlara imza atan o! O olmazsa hiçbir iş olmaz! “beyin ölümü” demek, insanın fonksiyonlarının ölmesi demek! Eğer bu ihsanlarıma karşı yine de bana, kanunlarıma karşı geleceksen, bırak bunları, kullanma!”

“Mümkün değil” diyorsun değil mi? O zaman ilahi kanun çerçevesinde hareket edecek ve O’nun yolunda gideceksin.

Biliyor musun hiç, günahlar ferdi?
Sevinç de, elem de ayrı, dert; herkesin derdi.

Ne yaparsan yap, herkesçe görülecek,
Kaçış yok, karşılığı tastamam verilecek!

Bir gün bu dünyanın sonu gelecek,
Bazıları ağlayıp, bazıları gülecek!

Biliyor musun; güldüren de O,
Ağlatıp, öldüren de O!

İnsanlık tek ölçü; işlemez tekfir, kibir,

Biliyor musun, fakirin de, zengin de kefeni bir!

Hazır mısın?
İman, tutunacak görünmez ip,
Hep birden o ipi çekip,
Şuurlu bir ekip,
Olmaya hazır mısın?
Doğduğun gibi tertemiz his,
Tortusuz, arı ve nefis,
Ne şeytan ne de nefis,
Kirlenmeden akmaya hazır mısın?
Vahdeti bulmak için,
Murada ermek için,
Hakk'a ermek için,
Dik durmaya hazır mısın?
Sahteler senin olsun,
Maskeler senin olsun,
Softalar senin olsun,
Riyasız mümin olmaya hazır mısın?
Yürüyerek şerlere aldırmadan,
Sükuneti koruyup etrafa saldırmadan,
Siyonist akrebi Aksa'yı doldurmadan,
Kur'an'ca yürümeye hazır mısın?
Ebrehe de Kabe'ye yönelmişti!
Ebabillerle, koskoca filler elenmişti!
Firavun da son nefesinde eman dilemişti!
Firavun'a karşı Musa olmaya hazır mısın?
Körler arasında şaşı olmadan,
Sağırlar gibi yapıp, sessiz kalmadan,
Aklını, fikrini şeytan çalmadan,
İtibarlı insan olmaya hazır mısın? (18 MAYIS 2016)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1022290/siklara-olum-dugundur.html>

BERAT EDELİM

Berat Edelim

Sırtımızdaki günah pasını,
Gönlümüzdeki duygu yasını,
Kalbimizdeki “ben” kavgasını,
Yok ederek berat edelim.

Her kandil fırsat günüdür,
Arınanların düğünüdür,
İşte gün o gündür,
Fırsat eldeyken berat edelim.

Bu gün tevbe günüdür,
Huzura erme günüdür,
Göz yaşı dökme günüdür,
Hep birlikte berat edelim..

Resulün izinden giderek,
Peygamberleri takip ederek,
Allah’ın emrine girerek,
Bugün berat edelim.

Kur’an yolu, berat yolu,
Emirleri insanlık dolu,
Medeniyete götürür kulu,
Haydi berat edelim.

Beratla kullar yıkanır,
Günahlarla yollar tıkanır,
Gece gündüz nefis yoklanır,
Nefse set çekerek berat edelim.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023315/berat-edelim.html>

Bizim Eller!

Bizim Eller!

Bu ellerde imzamız var,
Bu diyarlar, atamdan yadigar!
Onun için "biz" kokuyor,
Nakış nakış,ilmek ilmek öz kokuyor,
Muhabbet güzel, bütün sesler söz kokuyor!
Ceddimin ayak sesleri duyulan,
Ata yurdu buralar, evladı fatihan.
Sakin bigane kalmayın duadan-fatihadan!

Kazım Öztürk 23 Mayıs 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1023630/bizim-eller.html>

DİLRUBA SESLENİŞLER!

KAZIM ÖZTÜRK
ÖZTÜRKÇE
kazimozturk@yenikonya.com.tr

DİLRUBA SESLENİŞLER!
Gönül dünyamdan yükselen sesleri sizinle paylaşmak, Dilruba seslenişlere birlikte kulak verelim istedim.
Bizim Eller!

Bu ellerde imzamız var,
Bu diyarlar, atamdan yadigar!
Onun için "biz" kokuyor,
Nakış nakış,ilmek ilmek öz kokuyor,
Muhabbet güzel, bütün sesler söz kokuyor!
Ceddimin ayak sesleri duyulan,
Ata yurdu buralar, evladı fatihan.
Sakın bigane kalmayın duadan-fatihadan!

Ana Yurdum!

Doğduğum, büyüdüğüm...
Gülüp, oynadığım,
Oyuna, sevgiye doymadığım...
Puşta puşta bağlarında,
Üzümlerinden yediğim,
Şarkılar, türküler söylediğim,
Çeşit çeşit meyvelerinden tattığım,
Gölgesinde uzanıp yattığım,
Çiçeklerini kokladığım,
Ne var ne yok diye yokladığım,
Anayurda uğradım;
Toprak kokan evimiz harap olmuş,
Kurduğum hayaller serap olmuş!
Bağ, bahçe... her yer türap olmuş!
Çiçekler açmaz olmuş,
Topraklar kokmaz olmuş,
Bülbüller ötmez olmuş!
Sevgiler, dostluklar...
Bir bir beton dolmuş!
Hani o komşularımız?
Vefakar komşularımız!
Pişirdiğinden;
Komşu hakkı diye dağıtan
Nerde Kalfalar?
Kalaycı Ahmet ağa,
Nereye gitti Çıpracılar?
Senem abla, gıdak nine...
İspanakçılara ne oldu?
Solaklar vardı,
Detseliler, Borucular yok artık!
Gedavet amca öldü mü?
Derbentliler nereye gitti?
Ana yurda uğradım;
Hüzün gördüm,
Hasret gördüm,
Özlem gördüm!
Ana yurda uğradım;
Açmayan güller,
Küskün bülbüller,
Vermeyen eller gödüm!

İşte Batı!

“Medeniyet” denilen bu mu sizce?
Teröre prim vermek mi edepsizce!
Kandıramazsın “demokrasi” talanlarıyla,
Maval okumasın Batı; “insanlık” yalanlarıyla!
Ne zaman bitecek bu terör?
Hani nerde huzur? Nerde barış?
Yıllar oldu barışa ulaşamadık bir karış!
Senin “barış”ın; “petrolü ben içeyim,
Para bende olsun, insanların ırzına geçeyim..
Yamyamları yanıma alıp, ülke seçeyim,
Simonlara, Salamonlara, altını, gümüşü saçayım,
Ne kadar Müslüman varsa hepsinin kanını içeyim..
Ben yöneteyim dünyayı, bana muhtaç olsun insanlar,
Kur’an kaldırılsın, baykuşlar ötsün kubbelerde, sussun ezanlar,
Camileri kilise yapayım, içine sıra koyayım, çalınsın çanlar!
Müslümanlar; yalnız namazlarını kılsın, oruçlarını tutsun,
Ne verilirse yesin, “mücadele”yi unutsun!
Bir kenarda otursun, etliye, sütlüye karışmasın,
Sakın yönetime soyunmasın, ülkelerle yarışmasın!
Ülke yönetmek ne kelime, siyasetin “s” sine sapmasın,
Osmanlı mı? “o hasta adam” asla bu yolu yapmasın!
Bizim en büyük düşmanımız; İslam, Türkler ve Türkiye,
Kabul edemeyiz bunu, en büyük idealimiz “Türk”ü ye!
İşte batı bu;
Özümüzü yitirdiğimiz,
Ruhumuzu bitirdiğimiz,
İdeallerimizi mezara yatırdığımız!

Anne, Rüyama Neden Girmiyorsun?

Kaç yıl oldu aramızdan ayrılalı,
Bir gün olsun rüyama girmedin!
Yüzünü unuttum biliyor musun?
O, al al olmuş yanaklarını,
Yorulunca belini tutmanı,
“oğlum çok yoruldum” demeni,
Çocukların için saçını süpürge etmeni,
O koskoca bağın, bahçenin içinde,
Tek başına, yılmadan çalışmanı...
Özledim!
Anne, anneciğim,
Bana kızgın mısın?
Neden özletiyorsun?
Biliyor musun,
Mezarına geldiğimde;
Anne kokusu hissediyorum,
Ne güzel şey, anne kokmak,
Ne tatlı his; anne olmak!
Anne, anneciğim!
Yarın anneler günü;
Bana ne; anneler gününden,
Babalar gününden.
Annemin günü bir güne sığmaz ki,
Babalara sevgi bir anlık olmaz ki!
Anne!
Sahi, babam da rüyama girmiyor!
O da mı kızgın bana?
Ama ben ne yaptım anne?
Sen de, babam da rüyama gelmiyor;
Ben size hiç karşı gelmedim,
Bir gün olsun “öf” bile demedim.
Sizin ağlamanıza dayanamazdım,
Emrinizden dışarı çıkmazdım.
Ne olur anne;

Benim, çocuklarımla rüyasına gir;
"ben sizin babaannenizim, sizi çok özledim"
Deyiver anne.
Onlar, babaannelerini çok merak ediyor,
Durmadan; "ah babaannemiz olsaydı" diyor.
Anne!
Sevmiyorum; anneler gününü,
Neden seveyim?
Yanımda sen yoksun, babam da yok...
Sizin olmadığınız gün yere batsın! (28 MAYIS 2016)

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024725/dilruba-seslenisler.html>

mail adresim

SEVGİLİ ARKADAŞLARIM, ESKİ MAİLİMİ İPTAL ETTİM. YENİ MAİL ADRESİMİ BİLGİLERİNİZE SUNARIM:
kazim_ozturk2016@mynet.com GEREKLİ OLUR DÜŞÜNCESİYLE CEBİMİ VERİYORUM: 0535 893 11 58

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1024905/mail-adresim.html>

YAŞLILIK!

BUGÜN 67 YAŞIMA GİRDİM. RABBİM, İNSANLIĞA HAYIRLI HİZMETLERDE, KÜLTÜR, EDEBİYAT, İLİM IŞIĞINDA, İSLAMİ HASSASİYET İÇİNDE ÖMÜR TÜKETMEYİ NASİP ETSİN.

YAŞLILIK!

Çocukluk güzeldi,
Gençlik çiçek bahçesiydi,
Yaşlılığın bilinç zirveleriyle bezendi.
Yaşlılık yükseklik, gençliğin hesabı,
Yaşlılık; oyundan çekilmek,
Belki hakem olmak,
Bir kenarda durmak,
Çocukluk kendiliğinden gelir,
Yaşlılık senin marifetinle güzelleşir.
Hayatı iyi değerlendirmişsen,
Yaşlanmaktan ve ölümden korkmazsın,
O zaman ölüm; bir istirahattır,
Çok iyi bir uyku, bir rahattır.
Hayatında zirveye çıkmışsan,
Doruklara varmışsan,
Yaşlılık anlamlıdır, güzeldir,
Güzel yaşayanlarda korku yoktur,
Yaşlılıklarında değer çoktur.
Titreyen ve korkanlar,
Doğru yaşayanlar,
Yaşlılığı hoşgörüyü karşılar.
Çünkü yaşlılık; iyiliklerin çiçek açmasıdır,
Güzellikleri etrafa saçmasıdır.
Hayat, yaşlılığa doğru akar,
O, bir zirve, bir doruk,
Son nefes, mutlu bir soluk...

Kazım Öztürk

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025175/yaslilik.html>

Düştü!

Düştü!

Şansıma çiçeklerden bir gül düştü.
Dert yumağıımı açan ele muhtaçtım;
Gözyaşlarımın sağanağında,
Sol yanım ağrıdığıında,
Boğulurken hüçün ırmağıında,
Kimse yokken solumda, sağımda;
Kahır yumağıımı çözen bir el düştü!

Kazım Öztürk 31 Mayıs 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1025628/dustu.html>

HUZUR!

Evden; “elveda” diyerek çıkıp,
Bir daha döner miyim, dönmez miyim?
Helal rızık getirmek için, besmele çekip,
Hak yanında makbul olduğunu bilmez miyim!
El ele verip, birlikte, topluca bir ekip,
Bir yudum çayın tadını almaz mıyım!
Huzur tohumunu gönlüme ekip,
Tek tek meyvesini almaz mıyım!
Gülerek, tebessümle kalplere akıp,
Gönüllere yol bulmaz mıyım!
Selam isteyene, selam vererek,
Kelam diyene kelam ederek,
Barışı, muhabbeti görmez miyim!
Eller kirli olursa olsun,
Yeter ki kalpler kirli olmasın.
Başkaları kinle dolarsa dolsun,
Yeter ki ben kinle dolmayayım!

Kazım Öztürk 16 Haziran 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1029481/huzur.html>

Sen de Yanarsın Bir Gün!

Sen de Yanarsın Bir Gün!

İnsanlara ilgisiz kalma,
Bu ateş seni de yakar bir gün!
Akan göz yaşını sahtedir sanma,
Senin de göz yaşın akar bir gün!
Yangın büyük, ateş feci!
Süper güçler ne iş yapar? BM neci?
Çocuk, kadın, genç, yaşlı...
Acımasızca öldürülüyor sopalı taşlı!
Baba kızından, kız babasından daha gözü yaşlı!
Bugünkü rahatı bulamayacaksın,
Katliama sessiz kalırsan nefes alamayacaksın!
Allah hesabını soracak bir bir;
"İnsanlara ne iyilik yaptın? Getir! "
Uyuma ey ümmeti merhume!
Can çekişiyor kardeşin, ölüyor dindaşın,
Yok oluyor insanlık, yanıyor haldaşın!

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032512/sen-de-yanarsin-bir-gun.html>

KUR'AN AYI'NDA

KUR'AN AYI'NDA

Yok olan kardeşliklerimiz,
Huzur vermeyen işliklerimiz,
İnsanları yiyen dişleklerimiz,
Güzele döner Kur'an ayında.

Dünyayı boğan kan gölleri,
Pusulasını şaşıran yönleri,
Ah vah ile geçen günleri,
Düzene sok Kur'an ayında.

Ramazanı fırsat bilerek,
El ele gönül gönüle vererek,
Yüzümüzü kibleye dönerek,
Kurtulalım Kur'an ayında.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1032848/kur-an-ayi-nda.html>

Tadı Ne Güzel!

Tadı Ne Güzel!

Namazı mahalle mabedinde,
Yan yana, komşuların dibinde,
Huzur içinde, sevinerek kılıp
Bayramlaşmanın tadı ne güzel!
Herkesi şeker tutmanın,
Selamla, kelam etmenin...
Topluca ziyarete gitmenin
Tadı ne güzel!
Mezarlara uğrayarak,
Dua edip, ağlayarak,
Kalbi Rabbe bağlayarak,
Yönelmenin tadı ne güzel!
Kur'anca yaşayıp, Kur'anca ölmenin,
Gönül alıp, Hak yolunu bilmenin,
Müslümanca ömür sürmenin,
Tadı ne güzel!

Kazım Öztürk 07 Temmuz 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1033731/tadi-ne-guzel.html>

MEVLANA'NIN GÖNÜL BAHÇESİ MESNEVİ'DEN SESLENİŞLER:

MEVLANA'NIN GÖNÜL BAHÇESİ MESNEVİ'DEN SESLENİŞLER:

"İÇTEKİ PİSLİKLER ANLAŞILDI MI, GÖZ YAŞINDAN BAŞKA BİR ŞEYLE TEMİZLENEMEZ."

"NE ZAMAN GÖKYÜZÜNE BİR NEFES, BİR DUA GÖNDERDİN DE, ARDINDAN ONUN KARŞILIĞI GELMEDİ?"

"HİZMETKÂRIN ÂKİL OLURSA, SANA GALİP OLAN DUYGULAR DA, MAHKUMUN OLUR."

"AHMAKIN DOSTLUĞU, DÜŞMANLIKTAN BETERDİR. NE SURETLE OLURSA OLSUN UZAK TUTULMASI GEREKİR."
(MESNEVİ)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035175/mevlana-nin-gonul-bahcesi-mesnevi-den-seslenisler.html>

Damla Damla Gözyaşları!

Damla Damla Gözyaşları!

Vatana ihanet edenlere karşı halk ayakta!
Bak gör nasılmış sevda, şu manzaraya bir bak da;
Her evde Türk bayrağı, her dilde tekbir
Sela sesleri yükseliyor minarelerden bir bir!

Damla damla gözyaşlarıyla dudaklar ıslanıyor,
Kalplere inşirah iniyor, başlar secdeye yaslanıyor!
Camilerden fetih suresi yükseliyor!
İnsanlar, Allah'a yalvarıyor, duadan besleniyor!

Eldeki silah, imana yetmiyor,
Halkın darbecilere öfkesi bitmiyor!
Bu kaçınıcı kalkış? Kaçınıcı ihanet?
Artık millet bu oyunu yutmuyor!

Tankın önüne geçirten bu aşktır,
Meydanlara sığmayan bu inançtır!
Bayrak bayrak, dalga dalga,
Gönüllere akan “vatan” bir kazançtır!

Kazım Öztürk 16 Temmuz 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1035450/damla-damla-gozyaslari.html>

Sıkılanlar Gitsinler!

Sıkılanlar Gitsinler!

Biz kalıcıyız burada, sıkılanlar gitsinler,
Bu vatanı emeğim var, yakınanlar gitsinler!
Ninem buralı, atam burada yatar ...
Kanım vatan için akar,
Kalbim vatan için atar!
Yıldırılmaz kimse beni,
Bu vatanın çocuğuyum!
Üç beş çakala pabuç bırakmam,
Şerife bacıların, Nene hatunların torunuyum!
Çanakkale'de imzamız var, Kutü'l amare zaferimiz!
Bu vatan için şehit düştü her bir neferimiz!
Ezanıma, Bayrağıma, Kur'anıma kimse yan bakamaz!
Vatan sevgisi imandandır, insan olan ateşe atamaz!
Ben buradayım; bugün de, yarın da...
Anamdan burada doğdum, burada öleceğim.
Ölsem de, kalsam da "Hakkı" söyleyeceğim!

Kazım Öztürk 21 TEMMUZ 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1036141/sikilanlar-gitsinler.html>

Aynı Ruh!

Aynı Ruh!

Nesebi bozuk, soyu belirsizler...
Yurdumu yıkmak için fırsat bekler!

On beş Temmuz günü tanklar sürdüler,
Bomba attı, masumları serdiler!

Sandılar ki halkı korkutacağız,
Darbe yapıp, vatandan kovacağız.

Anadolu'ya zincir vuracağız,
Köleleştirip, kan kusturacağız.

Hesapları tutmadı, tutmayacak,
Darbelere yumruklar susmayacak!

Silah, mermi Müslümana vız gelir,
Ölüm; şehadet, gazilik hız gelir!

Bedir, Uhud, Hendek, Çanakkale'de,
Hainler diz çöktü her merhalede.

Yüzüm ak koşuyorum istikbale,
İzin vermeyiz asla istiskale.

Düşmanlar alamaz vatanımızı,
Hain susturamaz ezanımızı.

KAZIM ÖZTÜRK 31 TEMMUZ 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1039029/ayni-ruh.html>

O Yiğitler!

O Yiğitler!

Ne analar var bu yurttta, ne yiğitler!
Bayrağı, ezanı, ırz ve namusu için vatanı bekler!
Allahü ekber gökten şehitler!
Çanakkale, Kurtuluş savaşı var ya...!
Yüz üstü çok süründü, şimdi ayağa kalktı Sakarya!

Kazım Öztürk 06 Ağustos 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1041096/o-yigitler.html>

Hasret Kaldık!

Hasret Kaldık!

Artık güneş neşesiz, ay durgun,
Yıldızlar küskün, hepsi dargın,
Sabah olmuyor, vakitler yorgun.
Kıpkırmızı dünya, yeşile hasret kaldık,
Gülmeyi unuttuk, kin gayyasına daldık!
Neden selamlaşmıyor millet,
Kim, kime ne etti?
Rıyanın kol gezdiği zamanda insanlık bitti!
Hasret kaldık dostluğa, insanlık arıyorum;
Gözlerim kapalı, karanlıkta yürüyorum...
Bir cılız ışık var, sönecek sanıyorum.
Umut denen nedir, yenir mi bilmem,
“Beklemeye” sabır denir mi bilmem!
El attığım her şey elimde kaldı,
Güvendiğim dağları çoktan karlar aldı!
Gülmek mi? O da ne?
Aklım iflas etmiş daha ne?

Kazım Öztürk 28 Ağustos 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1043456/hasret-kaldik.html>

Ölüm!

Ölüm!

Ölümü öldüren, ölümden kaçır mı?
Kefeni elbise bilen, başka s s takar mı?
Ölüm, hakikat,
Ölüm, hilkat!
Son nokta,  l m!
Ölüm; dirili ,
Hayal  st   zleyi ,
Fenadan, bekaya yükseliş.
Ölüm; ilahi emir!
O'ndan geldik O'na gideceğiz, ne denir?

Kazım  zt rk 11 Ekim 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1051896/olum.html>

Bir İnsan Tanıdım!

Bir İnsan Tanıdım!

Bir insan tanıdım; kararlı, azimli, suyu sert,
Sözünün eri, yılmaz ve mert!..
Bir insan tanıdım; ülke sevdalısı,
İnançlı, sabırlı, prensibi; özveri..
Dünyayı titretir, sözünden dönmez geri!
Bir insan tanıdım; zalimin korkulu rüyası,
Baldıran zehiri içer, yoktur riyası!
Bir insan tanıdım; yumuşak kalpli, merhametli,
Çocukları sever, haklılara şefkatli!
Bir insan tanıdım; onunla ölüm ölmüş,
Kefeni sırtında, şehadete gülmüş!
Bir insan tanıdım; cihadı tam yaşayan,
Hak yoldan sapmayan,
Kur'an ilkelerini kucaklayan!
Bir insan tanıdım; batılla mücadele eden,
Allah'ın emri için gönüllere giren!

Kazım Öztürk 15 Ekim 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057369/bir-insan-tanidim.html>

İçimdeki Ben!

İçimdeki Ben!

Bir ben vardır bende benden içeri;
Beni bende öldüren ben,
Berrakı çamura döndüren ben!
Alev alev içimi yakar,
Sabahları geceye katar,
Melekleri şeytan yapar,
İçimdeki ben!
Bir ben varım, bir de ben!
Hangi ben benim?
Hangi sen sensin?
Renkler flu, seçilmiyor,
Maskelerden geçilmiyor!
Ben mi suçluyum?
Bendeki ben mi?
Ben mi şeytan?
Şeytan mı Ben?

KAZIM ÖZTÜRK 08 KASIM 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1057525/icimdeki-ben.html>

Eser!

Eser!

Her eser bana heyecan verir,
Okuyana can verir, kan verir!
Her cümle, her kelime kendi tadında,
Bir şeyler anlatır gizli feryadında!
Her satır, tarih anlatır, dünü söyler,
Dünde kalmaz, ders verir bugünü söyler!
Her eserde; hayat var, can var...
Göz nuru, tefekkür, heyecan var!
Okuyanla konuşur kitaplarım,
Mutlak bir şeyler söyler hitaplarım!

Kazım Öztürk 29 Kasım 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1062156/eser.html>

ÖZLEDİM

ÖZLEDİM

Bir ev ki, çiçeklerle bezenmiş!
Etrafına; ıhlamurlar, begonyalar dizilmiş.
Dağdağa gitmiş, kirli hava süzölmüş;
Toprak yeşil, dağlar yeşil, su yeşil...
Toprağa, yeşile hasret kalan bir nesil!
Orman, her varlığa hayat verir, can verir,
Tek ağaç bile olsa insana heyecan verir!
Evler sanallaştı, duygular paha etmiyor,
Bahçeler harap oldu, çiçekler bitmiyor,
Gülleri küstürdük, bölböller ötmüyor!
Betonlar arasına yapay güller kondurduk,
Ruhları mumyaladık, fikirleri dondurduk!

Kazım Öztürk 07 Aralık 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1064297/ozledim.html>

Mutlaka!

Mutlaka!

Gönlünü Rabbe bağla, kendini O'ndan dışlama.
Kur'an yaranın olsun, Resul rehberin,
İnanana dost ol, haini alkışlama.
Gelecek birgün mutlaka zafer haberin!

Kazım Öztürk 14 Aralık 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1065417/mutlaka.html>

Örümcek!

Örümcek!

Her satırı bir ölçü, çalışmadan hisse kap,
Yanılığ yok, şaşmayan, planlı hesap!
Örümcekler neler söyler?
Programı uygular, ağ örerler!
“Oku” tabiatı, “oku” evreni,
“Oku” etrafında döneni.
Örümceklerden ibret al,
Tembellik, atalet..muhal!
O diyor ki bizleri uyararak;
“Bak, bak, bir daha bak”
Eksik var mı, kusur var mı?
Çatlak var mı, yorulursun bakarak!
Öyleyse niçin böbürlenirsin be ahmak?
Örümcek kadar becerin var mı?
Aklın, fikrin bu ölçüye sığar mı?

Kazım Öztürk 20 aralık 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066619/orumcek.html>

Kar

Kar

Her tanesi, her damlası Rab'dan hediye,
Beyaz bereket, beyaz mutluluk, ince ve latif!
İyice bak, düşün, birbirine çarpıyor ne diye?
Kar, katı gönüllere bir atıf.
Her karda, garipler aklıma düşüyor;
Moraran eller, burunlar, ayaklar...
Yağan karla yürekler de üşüyor,
Eller donuyor, göz yaşıyor, akıl şaşıyor...
Yıkık, üşüyen gönülleri ağartsak, susuzlara su olsak
Barajları dolduran, susuzluğu gideren,
Kurda, kuşa can veren
Beyaz mutluluk gibi, kar yumağı gibi!
KAZIM ÖZTÜRK 22 ARALIK 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066934/kar.html>

Kutsal Mekan!

Kutsal Mekan!

Şehitlik, sıradan bir iş değil,
Şehit olmak; hayal değil, düş değil!
Vatan için ölebilir misin?
Canını verebilir misin?
Kibri bir kenara koyarak,
"Kanım helal" diyebilir misin?
Şehitlik, sözün bittiği yer,
Aklın, dimağın gittiği yer!
Mesele vatan olunca
Kanın vatan için aktığı yer!
Seyit onbaşıda o itaat,
Şerife Bacıda o his,
Ömer Halis'de de o taat,
Ne yiğitler var burada; pak ve nefis!

Kazım Öztürk 10 Ocak 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1070867/kutsal-mekan.html>

Bir Başka Âlem

Bir Başka Âlem

Sabahın güzelliği, havanın letafeti,
Yüzlerin tebessümü, ruhların mehabeti!
Gecenin sessizliğinde yükselir ezanın sesi,
Dünyaya haykırılır, namazın müjdesi!
Gönüller neşe dolar, sabahın şevkiyle,
Bülbüller aşka gelir, güllerin zevkiyle!
Karanlıklar delinir, mızrakların ucuyla,
Müminler haykırırlar; dualı avucuyla!
Kardelenler karları, delip delip çıkarlar,
Leylasını arayanlar, gönüllere akarlar!

Kazım Öztürk 11 Şubat 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1077928/bir-baska-lem.html>

Oyuncak Oldum!

Oyuncak Oldum!

İdeallerim bir bir yıkıldı,
Hayallerim suya düştü yok oldu.
Bir değil, yıkılmam çok oldu,
Nefsimin elinde oyuncak oldum!

Büyük bir umutla sarıldım sana,
Bir gün gülmedin vefasız bana,
Sevgiyi tadamadım kana kana,
Nefsimin elinde oyuncak oldum!

Gülen yüzüne hep aldandım
Tatlı sözlerine kandım,
Seni ağyar değil, yârân sandım,
Nefsimin elinde oyuncak oldum!

Kazım Öztürk 14 şubat 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1078615/oyuncak-oldum.html>

Bu, Başka Oyun!

Bu, Başka Oyun!

Ömür denilen şey, bir gölge, bir hayal
Dünya mı? O, oyuncak, o bir masal!
Geldin hana, seni oyuna çağırdı,
Oyna, oynayabildiğin kadar...
Kuralları var, değilse neye yarar?
Ebe olmak mı istersin ceza olarak?
Huzurla, neşeyle oynayıp,
Mutlu olmak mı herkesle dost kalarak?
O zaman kuralı bozma, çizgiyi geçme.
Nasıl olsa akşam olacak, oyun bitecek,
Oyun bitiş düdüğü ötecek!
Bu oyun başka oyun, herkes oynamakta,
Her oynayan kazanmaz, mesele kurala uymakta.

Kazım Öztürk 22 Şubat 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080476/bu-baska-oyun.html>

Yalaklık!

Yalaklık!

Her yerde boy gösteriyorsun,
Sahi, ne yapmak istiyorsun?
Girmedigin delik yok,
Yalaklığın haddi çok!
Var mısın; içten sevmeye,
"Sevgim Allah için" demeye?

Kazım Öztürk 22 ŞUBAT 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080711/yalaklik.html>

Yıkılmayız Biz!

Yıkılmayız Biz!

Buram buram;
Tarih kokan illerimiz var!
Nakış nakış, desen desen
Kilim dokuyan ellerimiz var!
Kökü mazide olan atiyiz,
Ne yaman erlerimiz var!
Köpürüp coşan ırmaklarımız,
Hudutlarda gaza bayraklarımız,
Tespîh çeken parmaklarımız,
Allah diyen dudaklarımız var!
Yıkılmadık, yıkılmayız;
Güçlü imanımız,
Bitmeyen sabrımız,
Şehit olma adaklarımız var!

Kazım Öztürk 23 Şubat 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1080914/yikilmayiz-biz.html>

Ah Gençlik!

Ah Gençlik!

Yıllar ne kadar da çabuk bitiyor.
İnsan bu; doğuyor, büyüyor,
Her şeye “elveda” ediyor!
Ah o gençlik zamanı,
Geri gelir mi küçük bir anı!
Dün; zinde, çevik, ataktın,
Taşın suyunu çıkartır,
Gücüne güç katardın.
Mesafeler koşar,
Yorgunluğa kafa tutardın.
Ne oldu, nereye gitti bu güç?
Neden yürüyemiyorsun?
Koşsana hadi,
Bak gidemiyorsun!
Gençliğini, hay huyla geçirdin,
Sağlığını hiçe saydın,
Bedenini çürütüp, göçürdün!
Paranın kıymetini bilmedin,
Ağlayanın gözyaşını silmedin!
O, her kapıyı açar sandın.
Sevgi kapısı kapalı kaldı,
Para yüzünden,
Gönül kabe’si yandı!

Kazım Öztürk 06 Mart 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1083038/ah-genclik.html>

Âsım'ın Nesli

Âsım'ın Nesli!

Bir ölür bin dirilir, bayrak için can verir,
Kefensiz yatmak için, şehit olur kan verir,
Ezanlar salalar da, cana heyecan verir,
Âsım'ın nesli bunlar, vatan için şan verir!

Bir karış toprağını, vermedi bu vatanın,
Ruhunu incitmedi, şehit olan atanın,
Kanını akıtırlar, bu vatani satanın,
Âsım'ın nesli bunlar, vatan için şan verir!

Vatana saldıranlar, unutulmaz hiç bir an,
Milletim hainleri, der dest eder an be an.
Tarihte imzası var, bakıver zaman zaman,
Âsım'ın nesli bunlar, vatan için şan verir!

Ömer'den miras bize, merhametin timsali,
Zalimlere eğilmez, onlar elif misali,
Dünyayı cennet kılar, Yunuscadır her hali,
Âsım'ın nesli bunlar, vatan için şan verir!

Kazım Öztürk (ÖZTÜRKÇE) 15 Temmuz 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084226/sim-in-nesli.html>

Eriyip Gideceksiniz!

Eriyip Gideceksiniz!

İslam geldi, Müşrik kudurdu;
Osmanlı geldi Haçlı kudurdu;
Türkiye dirildi, Batı kudurdu...
Kudur kudurabildiğin kadar,
Miadınız doldu artık,
Hak geldi şimdi, batıl batar!
Bağırsanız da, çağırsanız da,
Boykot yapıp, anırsanız da...
Türkiye gerçeği buldu artık!
Değil Avrupa, dünya gelse de,
Haçlılar hep birlik olsa da,
Tek bir Türkiye kalsa da,
Batılın dişleri sökülür artık!
Biteceksiniz, biteceksiniz,
Ya Hakka boyun eğeceksiniz,
Ya da eriyip gideceksiniz!

Kazım Öztürk 13 Mart 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1084599/eriyip-gideceksiniz.html>

Ben insanım!

Ben insanım!

Taş yontulur, ayakaltına konur,
Kalaslar, testereyle biçilir, odun olur.
Her ruhsuz, insan elinde yerini bulur...
Ama ben insanım;
Ne tornaya girer, ne hizarla şekil alırım,
Kimse, kendine uygun şekil veremez,
İnsan ticaret malı değil, satışa gelemmez!
Ben insanım;
Birileri; “kafan böyle olacak, gözün şöyle...
Beynini beğenmiyorum, düşüncen öyle...
Benim dediğim rüyayı göreceksin bana söyle”...
Diyemez.
Ben insanım, odun değil;
Ruhum var, beynim var, manam var...
Taş değilim ki, heykel yapasın,
Sonra yaptığına tapasın!
Taş, medeniyet kurar mı?
Hiç kütüklerin merhameti olur mu?
Oduna söz geçirtebilir misin?
Kalaslarda vatan sevgisi görebilir misin?
“Taşa söylüyorum sanki” deriz,
“Kütük gibi ruhsuz” sözünü söyleriz.
Ama ben insanım;
Saygıda kusur etmem kimseye asla,
Hele devlete ihaneti hiç düşünmem.
Ne taş gibi ayakaltında ezilirim,
Ne kalas gibi, testereyle biçilirim...

Kazım Öztürk 15 Mart 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1085030/ben-insanim.html>